

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

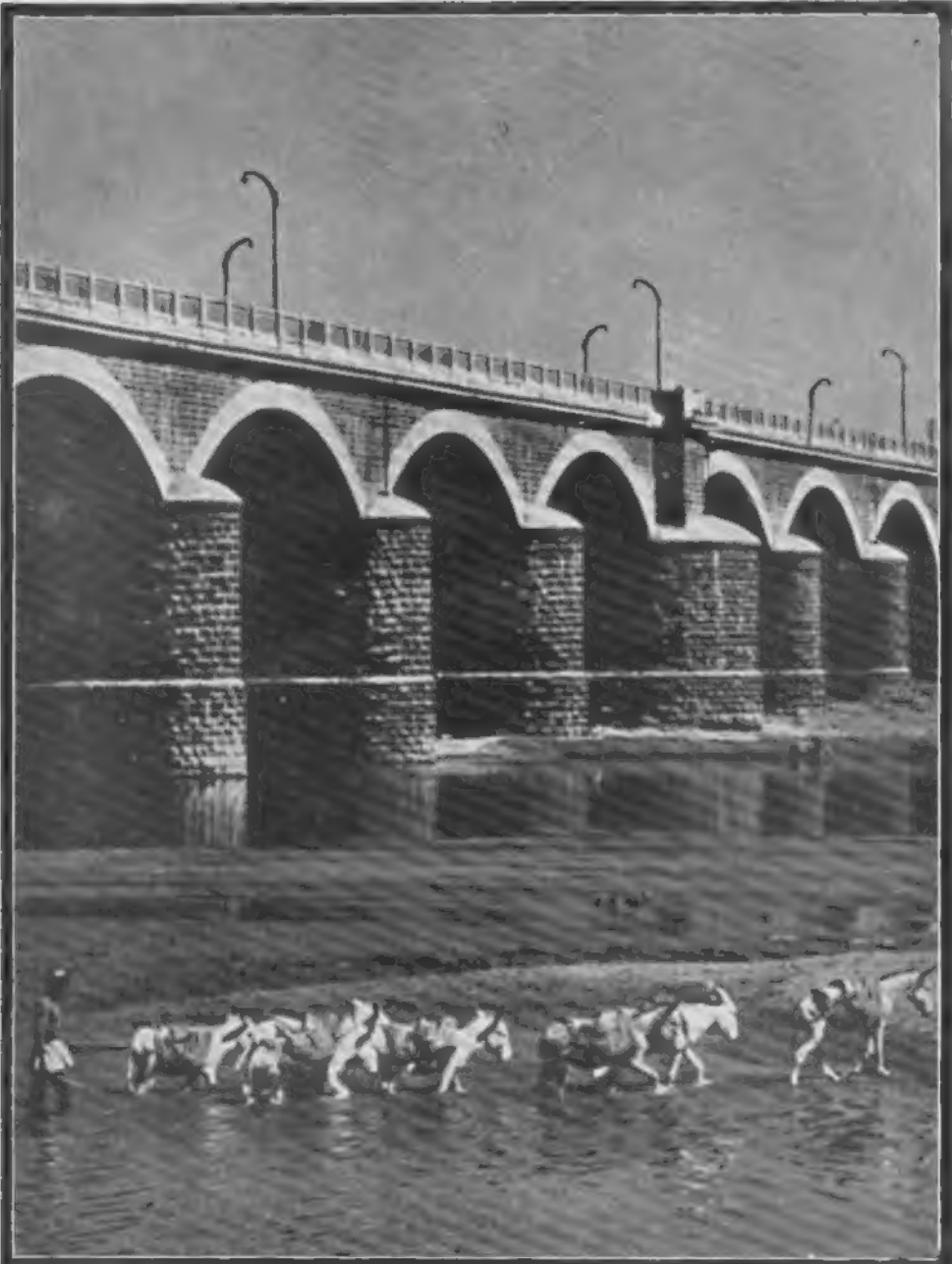
1st August '58

50

PAGE

8

REVALE 1958

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ನದಿಯ ದಾಟಿದರೆ ಮನೆಗೆ

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಕೆ. ಯಂ. ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ಟ

ಸಂಗೀತವೆಂದರೆ ಅದೆ ಕೆಲವರಿಗೆ...

ಅದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ

Parry's

ಪ್ಯಾರೀಸ್

ಮಿಠಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದೆ

ಏಕೆಂದರೆ, ಅವು ಬಹು ರುಚಿಕರ, ಬಹು ಪರಿಶುದ್ಧ, ಬಹು ಆರೋಗ್ಯ

ತಯಾರಿಕೆ : ಪ್ಯಾರೀಸ್ ಕಾನ್ಫೆಕ್ಷನರಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಮದರಾಸು.

PRC 318

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮುಖಚಿತ್ರ	....	2
ಸಂದೇಹ ನಿವಾರಣೆ	....	3
ಕಂಚಿನಕೋಟಿ	....	9
ಪ್ರೇಮೋಪಾಸಕರು	....	17
ಕುಶಲರಾದ ಕಳ್ಳರು	....	27
ಕೀಲುಕುದುರೆ	....	33
ಕಾಗೆ ಗೂಗೆಗಳು	....	45
ಹಾಸ್ಯಚಿತ್ರ	....	48
ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರಿಗಳು	....	49
ಪದ್ಯಗಳು	....	57
ದೀವರ ಕಟ್ಟಿ	....	58
ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೋಜಿಗಗಳು	....	67
ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ	....	71
ಚಿತ್ರಕಥೆ	....	72

ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪುಂಜಿವೆ.

ಇದು ಸತ್ಯ...

ವಿಜಯದ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಸ್ಯಯೋಗಿ
ಒಡೆದು ಕೋಡ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ನೀರು ಕುಳಿಯಲಾರದು ಅದೇ ರೀತಿ
ಲೋಕದ ಹಾಗೆ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಳ್ಳಗೊಳಿಸುವ ಅತರ
ಪಾಠನಗಳು
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಳ್ಳಗೊಳಿಸದು

ಕೊಡಲನ್ನು ಕಳ್ಳಗೊಳಿಸುವ
ಅತರ ಪಾಠನಗಳು
ಕೊಡಲನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ
ಕಳ್ಳಗೊಳಿಸುವುದು ಅತರ
ಲೋಕದ ಮಾತು, ಕೊಡಲನ್ನು
ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಳ್ಳಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ

ಸೈದ್ಧಿಗೇವಾಗಿ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಳ್ಳಗೊಳಿಸುವ
ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಾಠನ.

ಸೋಲಾ ಡಿಪ್ಪಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್:

ಎಮರ್. ಎಮರ್. ಖಾಂಭಟೆವಾಲಾ

ಅಹಮದಾಬಾದ್

★

ವಿಜಯದ:

ಸಿ. ನರೋತ್ತಮ್ ಹಿ ಕೊ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2.

ಜಿ. ಬಾಲಾಭಾಯ್ ಹಿ ಕೊ,

ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ರೋಡ್, ಮದರಾಸು - 1.

ಪಾ ಬಾವಿ ಹಿ ಕೊ,

ರಾಧಾಬಜಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ.

ಡಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಜಾಂಡ್ವಿಜಾಕ್-ಡಿಲ್ಲಿ.

ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ
ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ
ಈದಿನವೇ
ನೋಡಿರಿ!!

ದೇವರಾ ಫಿಲಿಂಸೌರವರ

ಶಂಕರ್‌ನ ಸಿಂಹ

..ತಮಿಳು..

ನಿರ್ದೇಶನ...

ವಿ.ಎ.ರಾಜ್

ಸ್ವಾಧೀನ • ವಿಜಯ-ವಾಹಿನಿ

ಶಂಕರ್

VIJAYA PICTURE CIRCUIT (BANGALORE) RELEASE

ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ- ಇನ್ನೊಂದು ಸುಲಭ ಗಿಬ್ಬೆ ಡೆಂಟಿಪ್ರಿನ್ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಆಕರ್ಷಕ ಬಹುಮಾನಗಳು!

1ನೆಯ ಬಹುಮಾನ:
ರಾಲೆ ಸೈಕಲ್

2ನೆಯ ಬಹುಮಾನ:
ಎಲ್.ಎಸ್.ಸಿ.
ಗ್ರಾಮೋಫೋನ್

3ನೆಯ ಬಹುಮಾನ:
ಪ್ಯಾ ಮಾಸ್ಟರ್
ಪ್ರೋಟೆಕ್ಟರ್ ಸೆಟ್

ಮತ್ತು 100 ಆಕರ್ಷಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ ಬಹುಮಾನಗಳು!

ಈ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಕೊಡಿರಿ! ಇದು ಬಹಳ ಸುಲಭ, ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೆಲ್ಲವೂ! ಮತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದಿಂದ ನೀವು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ನೀವು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ವಾಟರ್ ಕಲರ್, ಬಣ್ಣದ ಪೆನ್ಸಿಲುಗಳು, ಬಣ್ಣದ ಟಾಂಕ್‌ಗಳು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆಯಾವ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ. ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಚಂದಗೊಳಿಸಿರಿ. 1 ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ. ಅದರೊಡನೆ ಗಿಬ್ಬೆ ಡೆಂಟಿಪ್ರಿನ್ ಬಿಲ್ಡಿಯ ಸೆಲೋಫೇನ್ ರಾಪರನ ಮೇಲಿನ ಗಿಬ್ಬೆ ಮುದ್ರೆಯನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿರಿ. ಈ ದಿನವೇ ಗಿಬ್ಬೆ ಡೆಂಟಿಪ್ರಿನ್ ಒಂದು ಡಬ್ಬವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಮೂರು ಮಂದಿ ನ್ಯಾಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯು ಯಾವ ಚಿತ್ರಗಳು ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆಯೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು. ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದೇ ಭಾಗ ವಹಿಸಿರಿ!

ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಡಿರಿ: 1 ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ 14 ವರ್ಷಗಳವರೆಗಿನ ಪ್ರಾಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಅಥವಾ ಹುಡುಗಿ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸಬಹುದು. 2 ನೀವು ಎಷ್ಟು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಿತ್ರದೊಡನೆ ಗಿಬ್ಬೆ ಡೆಂಟಿಪ್ರಿನ್ ಬಿಲ್ಡಿಯ ಸೆಲೋಫೇನ್ ರಾಪರನ ಮೇಲಿನ ಗಿಬ್ಬೆ ಮುದ್ರೆಯೊಂದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. 3 ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು 'ಗಿಬ್ಬೆ ಡೆಂಟಿಪ್ರಿನ್ ಕಂಪೆಸ್ಟ್, ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್ ನಂ. 10119, ಮುಂಬಯಿ-1' ಅವರಿಗೆ ಶನಿವಾರ ಅಗಸ್ಟ್ 30, 1958 ಅಥವಾ 1 ಫೆಬ್ರವರಿ ಒಳಗೆ ತಲುಪುವಂತೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. 4 ಕಳೆದೊಂದು ತಿಂದವಾಗಿ ಬಂದ, ತಪ್ಪು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ನಷ್ಟವಾದ ಅಥವಾ ಹಾರಾದ ಚಿತ್ರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಂಪೆನಿಯು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 5 ನೋಟಲನೆಯ, 2ನೆಯ ಮತ್ತು 3ನೆಯ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು. ಇತರ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರಿಗೆ ಅಂಚೆಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲಾಗುವುದು.

GD. 40A-50 KN

ಲಿಲೀಸ್
ನೋನ್ಟಾ
ಬಿಸ್ಕಿಟ್‌ಗಳು

ಆದರ ಅತ್ಯಂತ ರುಚಿಗೂ,
ಉತ್ತಮತೆಗೂ ಮಕ್ಕಳು
ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟಪಡುವರು.

LILY BISCUIT CO. PRIVATE LTD., CALCUTTA-4

ಇದನ್ನು

ಪಡೆಯಲು

ನೀವು ಹೆಮ್ಮೆ

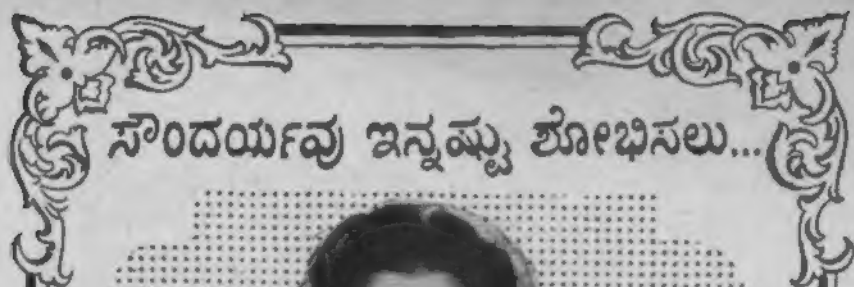
ಪಡುವಿರಿ

ಕಾಲೆ

SRC-51 KN

ಸೌಂದರ್ಯವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಶೋಭಿಸಲು...

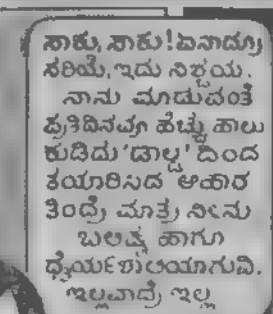
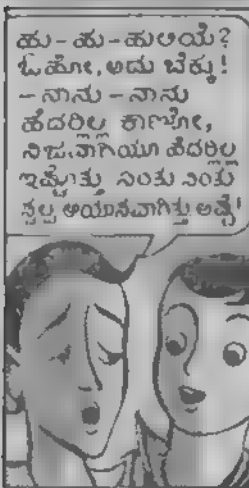
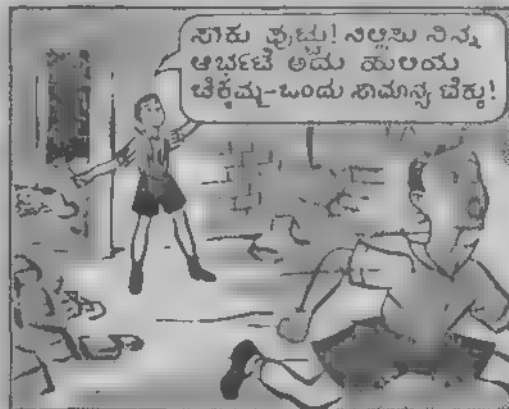
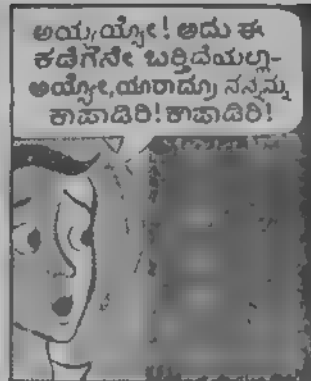
ರಮಿ
ತಯಾರಿಕೆಗಳು

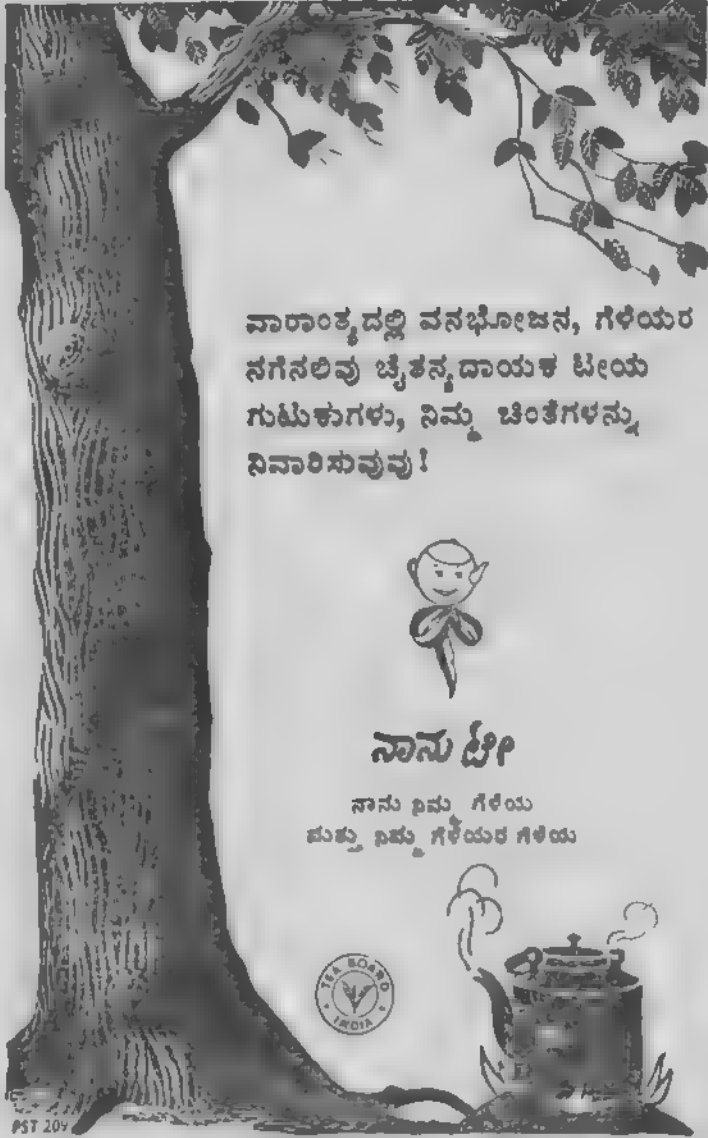

529

DL 337A-50 KN

ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವನಭೋಜನ, ಗೆಲೆಯರ
ನಗನಲಿವು ಜೈತನ್ಯದಾಯಕ ಟೀಯ
ಗುಟುಕುಗಳು, ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು
ನಿವಾರಿಸುವುವು!

ನಾನು ಟೀ

ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಗೆಲೆಯ
ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಗೆಲೆಯರ ಗೆಲೆಯ

PST 209

ಗೋದ್ರೈಜ್ ರವರ

ಈ ಹೊಸ ತರಗತಿಯ

ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್ ಪಾಡರನ್ನು

ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ

ಜಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬೆ-ರಿಂಗ ಯುಕ್ತ

★ ದುರ್ಗಂಧ ನಾಶಕ ★ ಸುವಾಸಿತ
★ ಸಂರಕ್ಷಕ ★ ಸಂತಪಿಸುವ

ಸಕಲ ಬೊಕ್ಕ, ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಮೈಮೇಲೆ ಚಾಕದ ಉಜ್ಜುವಿಕೆಯಿಂದ
ಮಲವ ಗುಳ್ಳೆ - ಇವುಗಳ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವದು ಮತ್ತು
ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವದು.

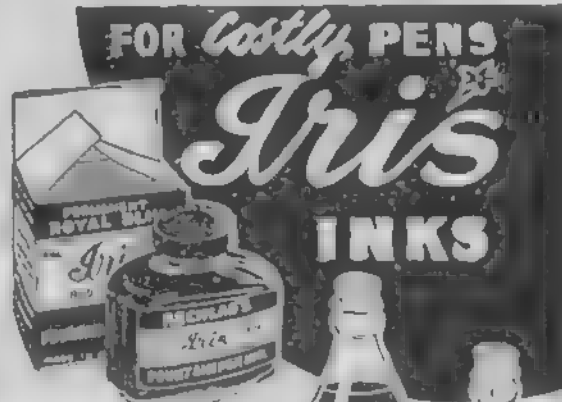
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸಿಂಫಾಲ್ ದಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ
ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಗೋದ್ರೈಜ್ ಹೇರ್ ಟಾನಿಕ್ ಮತ್ತು ಶೇವಿಂಗ್ ಸ್ವಿಚ್‌ಗಳು ಕೂಡ ಜಿ.ರಿಂಗ
ಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ.

Godrej **ನಿರ್ದೋಷ** ಸಾಬೂನುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹೆಸರು.

ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ತರಹೆ! ಅತಿಸುಲಭವಾದ ಬೆಲೆ!!

ಐರಿ ಸ್
ಶಾಯಿಗಳು

ಪೌಂಟಿನ್ ಪೇನಾಗಳಿಗೆ ಹೆಸರು ಪಡೆದವು

1, 2, 4, 12, 24 ಡೆಸ್ಸಗಳ ಶ್ಯಾಂಕುಗಳಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ

ಶಯಾರಿಸುವವರು:

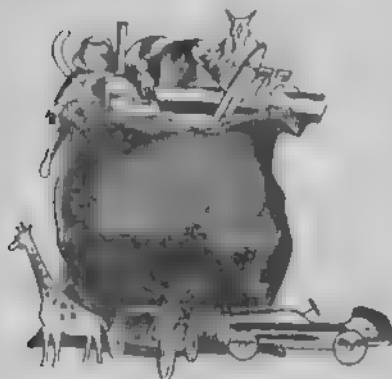
ರಿಸರ್ಚ್ ಕೆಮಿಕಲ್ ಲೇಬೋರೇಟರೀಸ್

ಮದ್ರಾಸು - 4 ★ ನೂತನಿ - 1 ★ ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ನೂರಾರು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲೇ ಬೇಕು!

ಇದೀಗ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ಅತಿ ಮನರಂಜಕವಾದ ಸವಿನಾಟು ಬಳಿಯುವ
ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.
ಇದು ಅತಿ ಸರಲವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅತಿ
ಮನರಂಜಕವಾಗಿದೆ. ನೂರಾರು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು
ಗೆಲ್ಲುವ ಸದವಕಾಶ. ಈಗಲೇ ನಿಮ್ಮ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರಾಚಾರಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು
ಪ್ರವೇಶ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಡೆಯಿರಿ.
ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಪ್ರವೇಶ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ
ಪ್ರತಿ ಕಠೆಯ ಶುಲ್ಕ ರಾಜಿ ಹಾಗೂ ದಿಲ್ಲಿಯ
ಕಂಕಲ್ಸ್ ಪ್ರೀತಿ ಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀಯುಕ್ತ
ಕಂಕಲ್ಸ್ ರವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಿರುವರು.

ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ರಕ್ತಿಯಂತಲೂ ಮಿಕ್ಕಿದ ಇತರ
ಬಹುಮಾನಗಳು

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳು!
ನಿಮ್ಮ ಮಗು ಮೊದಲನೆಯ ಬಹುಮಾನವನ್ನು
ಗೆದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ೬-ಮಾಲ್ಸ್ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ರಿಡಿಯೋ ಸಿಟ್
ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು!

ಮಯ್ಯಾ ವಿಭಾಗ ೧ :
೪ ರಿಂದ ೯ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ
ಮೊದಲನೆಯ ಬಹುಮಾನ
ಮಾಕ್ಲೇನ್ಸ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಟ್ರೈನ್ ಸಿಟ್ ಅಥವಾ
ರೋಡಿ ವಾಕ್-ಟಾಕ್ ಪಾಲ್
ಎರಡನೆಯ ಬಹುಮಾನ
ಮೆಕ್ಸಿಕ್ಸ್ ವೇದಿ ಪಾಲ್
ಮೂರನೆಯ ಬಹುಮಾನ
ಮೈಕ್ರೋ ಉಪಕರಣ ಮ್ಯಾಲ್ವಿಂಗ್ ಸಿಟ್ ಅಥವಾ
ಫರ್ನಿಚರ್ ಸಿಟ್ ಪಾಲ್ಸ್ ಪೀಸ್

ಮಯ್ಯಾ ವಿಭಾಗ ೨ :
೧೦-೧೪ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ
ಮೊದಲನೆಯ ಬಹುಮಾನ
ಮೈಯನ್ ವರ್ಲಿನ್ಸ್ ಟ್ಯಾಬಲೆ
(ಲೆನ್ಸ್ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್-೪.೫) ಕೊಡಿಕೆ ಸಿಟ್
ಎರಡನೆಯ ಬಹುಮಾನ
ಮೆಕ್ಸಿಕ್ಸ್ ಸಿಟ್ (ಸಂಪ್ರ ೬) ಅಥವಾ
ಯಾಕ್ ಯಮ್ ವಿ ಫೋರ್ಬ್ಸ್ ಗ್ಯಾಮಿಂಗ್
ಮೂರನೆಯ ಬಹುಮಾನ
ಮಿಕ್ಸ್-ಮಾಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಸ್ಟೂಡೆನ್ಸ್ ಅಥವಾ
ದೊಡ್ಡ ನೀಡ್ಸ್ ಪರ್ಕ್ ಸಿಟ್

ಮಯ್ಯಾ ವಿಭಾಗ ೩ :
೧೫ ರಿಂದ ೧೯ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ
ಮೊದಲನೆಯ ಬಹುಮಾನ
೧೬ ಟ್ಯಾಬಲೆಟ್ ಕೈಗಡಿಯಾರ ಅಥವಾ
ಉಪಾ ಕೊಡಿಕೆಯ ಯಂತ್ರ
ಎರಡನೆಯ ಬಹುಮಾನ
ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ೩೧ ಸಿಟ್ ಮತ್ತು ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಸಿಟ್
ಮೂರನೆಯ ಬಹುಮಾನ
೧೦೦೦ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪ್‌ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪ್
ಅಲ್ಬಮ್ ಅಥವಾ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಲೆದರ್
ರೈಟಿಂಗ್ ಕೇಸ್

ಮೆಕ್ಲೇನ್ಸ್ ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ

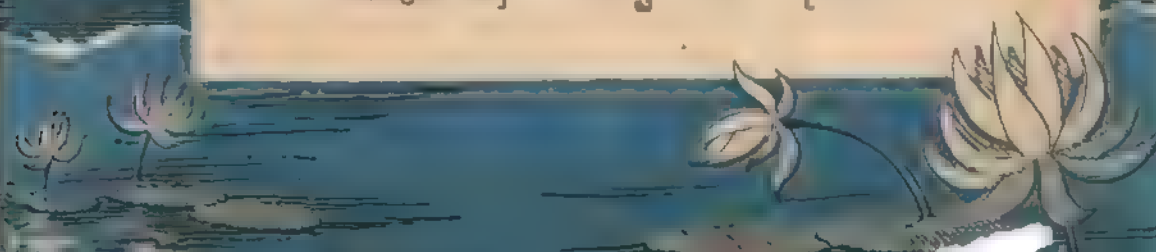
ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

‘ಕೆಂಚಿನಕೋಟಿ’ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲದಾಯಕವಾದ ಧಾರಾವಾಹಿ ಕಥೆ ತ್ರಿವರ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ರಾರಾಜಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೋಜಿಗಗಳು” ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕಥೆಯೊಂದು ಸಾಗಲಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ನೂತನ ಕೃತಿ. ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದ ‘ತಿಬೋರ್ ಸೆಕೆಲ್ಸ್’ ಎಂಬವರು ಯುಗೋಸ್ಲಾವಿಯಾದ ಸಂಶೋಧಕರು. ಇವರು ಪ್ರಪಂಚದ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದವರು. ಅನೇಕಾನೇಕ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದವರು. ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕಾದ ಅದಿಮನಿವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಇವರು ಬಹಳಕಾಲ ವಾಸಮಾಡಿದವರು. ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡವರು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರು ಈಗಲೂ ಇರುವ ‘ನರಭಕ್ಷಕ’ರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ವಾಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಅವರು ಸ್ವತಃಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಅಪೂರ್ವ ಅನುಭವಗಳ ಸಹಾಯ ದಿಂದ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕಥಾರೂಪ ದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಸ್ವಾನುಭವವಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ರುಚಿವಿಶೇಷ ದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆನ್ನಲು ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ.

ಸಂಪುಟ ೨೧] ಅಗಸ್ಟ್ ೧೯೫೮ [ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಮುದ್ರದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಶಲ್ಯನು ನಕುಲ ಸಹದೇವರಿಗೆ ಸೋದರಮಾವ. ಆತನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ, ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೇನೆಯೊಂದಿಗೆ, ತನ್ನ ಕುಮಾರರು ಮತ್ತು ಸೇನಾಪತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಾಂಡವರ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದುರ್ಯೋಧನನೊಂದು ಯುಕ್ತಿ ಮಾಡಿದ.

ಆತನು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿ, ಶಲ್ಯನು ಬರುವ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ, ಮಜಲೀ ದಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬೆಡಾರಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಅವನಿಗೂ ಅವನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಇಂದ್ರ ವೈಭವದ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಸಿದವನು ಧರ್ಮರಾಜನೆಂದೇ ಶಲ್ಯನು ಭಾವಿಸಿದನು. ಒಂದುದಿನ ಶಲ್ಯನು ತನ್ನ ಪರಿಜನರನ್ನು ಕುರಿತು, “ನಮಗಿಷ್ಟು ಸದುಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದವರಿಗೆ ನಾನು, ಕೇಳುವ ಬಹುಮಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದನು.

ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ದುರ್ಯೋಧನನು ಶಲ್ಯನಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದಾಲಿಂಗಿಸಿ “ಮಹಾತ್ಮರೇ, ನೀವು ನನ್ನ ಸೇನೆಗಳಿಗೊಬ್ಬರು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಇದೇ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ!” ಎಂದನು. “ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ಆಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಲಾರೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ನಾನೊಮ್ಮೆ ಪಾಂಡವರನ್ನು ನೋಡಿ ಬರಬೇಕು” ಎಂದ ಶಲ್ಯ. ದುರ್ಯೋಧನನು ಇದಕ್ಕೊಪ್ಪಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಶಲ್ಯನು ಉಪಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೈ ಹೋಗಿ ಪಂಚಪಾಂಡವರನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಧರ್ಮರಾಯನು ಅವನಿಗೆ ಗೌರವದಿಂದ ಸ್ವಾಗತವಿತ್ತನು. ಶಲ್ಯನು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು, “ನೀವು ಮಾಯಾದೂತದಲ್ಲಿ ಸೋತು ಪಡಬಾರದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿರಿ. ಇನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾಯಂಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಖಂಡಿತ ಜಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಗದು” ಎನ್ನುತ್ತ, ತಾನು ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಮಾತುಕೊಟ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು.

“ಹಿರಿಯರು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ನಡೆಸ ಬೇಕಾದುದು ಧರ್ಮವೇ. ಆದರೆ ನನ್ನ ದೊಂದು ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಸರನೇರಿಸಬೇಕು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನು ಸಾರಥಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕೌರವ ಬಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿರಾಸುವ ಸಾರಥಿಯಲ್ಲ. ನೀವು ಕರ್ಣನಿಗೆ ಸಾರಥಿಯಾದರೆ, ಹೇಗಾದರೂ ಅರ್ಜುನನು ಗೆಲ್ಲುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು!” ಎಂದು ಧರ್ಮರಾಯನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಶಲ್ಯನು ಹಾಗೇ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ಮಾತುಕೊಟ್ಟನು.

ನಿವಾರಣೆ

ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಾಂಬನಂಬ ಒಬ್ಬ ಬಡಯುವಕನಿವನು. ಅವನು ಬಿಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲ್ಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜೀವಾಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ವೃದ್ಧಳಾದ ಮಾತೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನಿ ಗೊಂದು ಸಂದೇಹ ಬಂತು. ತನ್ನ ನಯಸ್ಸಿನ ಅನೇಕ ಯುವಕರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಣವಂತ ರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾನು ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದದೂ ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆಯಾಗಲೊಲ್ಲದೇಕೆ?

“ಅನುಮಾನ ಬಂದರೆ ಅಂಗೀರಸ ಮಹಾ ಮುನಿಯನ್ನು ಕೇಳು” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಆ ಪ್ರಾಂತದವರಿಗೆ ವಾಡಿಕೆ. ಅಂಗೀರಸನು ನಾಸಿಕೆ ಬಳಿಯಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ.

ಸಾಂಬ ತನ್ನ ಸಂದೇಹ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಅಂಗೀರಸ ಮಹಾಮುನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಅವನು ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ

“ಅಮ್ಮಾ, ನಾನು ನಾಸಿಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದನು. ತಾಯಿ ಬೇಡವೆಂದು ತುಂಬಾ ತಡೆದಳು. ಅವನು ಆಕೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟನು.

ಹಾಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಒಂದಾನೊಂದು ನಿರ್ಜನವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು ಕಾಣಿಸಿತು. ನಡೆದು ತುಂಬಾದರೆ ದಿವ್ಯ ಸಾಂಬನು ನೇರವಾಗಿ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ಆಜ್ಜಿ, ನನಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನ ಹಾಕು ವಿಯಾ? ಬಹಳ ದೂರದೇಶದಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅಷ್ಟೆ ಅವನಿಗೆ ಉಟವಿಟ್ಟಳು. ನಂತರ “ಮಗೂ, ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ನಾನೆಷ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೂ ನನ್ನ ಬಡತನ ಹೋಗಲೊಲ್ಲದು. ಅದರ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲು ಅಂಗೀರಸ ಮಹಾಮುನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ ಸಾಂಬ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಅವರನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವೆಯಾ ಮಗೂ? ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಹದಿನೆಂಟುತುಂಬಿತು. ಸುರಸುಂದರಿ. ಅದರೇನು ಲಾಭ. ಹುಟ್ಟು ಮೂಕಿ. ಅವಳ ಮೂಕತನ ಹೋಗುವುದೆಂತೆಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುವೆಯಾ?” ಎಂದಳು ಅಜ್ಜಿ.

ಸಾಂಬನು ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಹಾಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಊರಾಚೆ ಆವನಿಗೊಂದು ಮನೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನು ಆ ಮನೆಯಬಳಿ ನಿಂತು ಯಜಮಾನನೊಂದಿಗೆ “ಆಯ್ಯಾ, ನಾನು ಬಹುದೂರದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನ

ಹಾಕುವಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಊಟವಾದನಂತರ ಅವನು ಹೊರಟಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದನು.

“ನಾನೆಷ್ಟು ದೇಹವನ್ನು ದಂಡಿಸಿಕೊಂಡರೂ ನನ್ನ ಬಡತನ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವು. ಅದರ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲು ಅಂಗೀರಸ ಮಹಾಮುನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ ಸಾಂಬ.

“ಹಾಗೋ? ಹಾಗಾದರೆ ನನಗೊಂದು ಸಹಾಯಮಾಡುವೆಯಾ? ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಿತ್ತಳೆಯ ಮರವಿದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೀಚಾದರೂ ಆ ಮರದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಂಗೀರಸ ಮಹಾಮುನಿಯನ್ನು

ಕೇಳಿ ಅದರ ಕಾರಣ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಬರು
ವಿಯಾ?” ಎಂದು ಗೃಹಸ್ಥನು ಕೇಳಿದನು.

ಸಾಂಬನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡನು. ಅಲ್ಲಿಂದ
ಹೊರಟು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು.
ಮುಂದೆ ಅರಣ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆ ಅರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯೆ
ಒಂದು ಆಶ್ರಮವಿತ್ತು. ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
ಮುನಿಯಿದ್ದ. ಆತನಬಳಿ ಸಾರಿ “ಸ್ವಾಮಿ,
ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹಸಿವಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಿನ್ನಲು
ಏನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಬೇಕು”
ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು ಸಾಂಬ.

ಮುನಿ ಅವನಿಗೆ ಊಟವಿಡಿಸಿ ಅವನು
ಹೊರಟಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಸಾಂಬನು
ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಮಹಾಮುನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು
ವುದನ್ನು ತಿಳಿದು, “ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ನನ್ನ

ನ್ನೊಂದು ಸಂದೇಹವಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಕೆಲ
ವಾರು ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಆನೇಕವರ್ಷ
ಗಳಿಂದ ತಪವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ
ಇದುವರೆಗೆ ಅದು ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕಾರಣ
ವೇನೆಂದು ಮುನಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡು ಬರುವೆಯಾ?” ಎಂದ ಆ ತಪಸ್ವಿ.

ಸಾಂಬನು ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಾಲು
ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿ
ಸಿದನು. ಆನೇಕ ದಿನಗಳು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ
ಅಂಗೀರಸಮಹಾಮುನಿ ಇದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು
ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಮುನಿವರ್ಯರು ಸಾಂಬನನ್ನು ಅದರ
ದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆ
ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ನಂತರ “ಬಂದ

ಕಾರ್ಯವೇನು ಮಗು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. "ಮುನಿವರ್ಯಾ, ನಾಲ್ಕು ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಲು ಬಂದಿರುವೆನು," ಎಂದನು ಸಾಂಬ.

"ನನಗೆ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೂರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡುವೆನು" ಎಂದರು ಮುನಿ.

ಸಾಂಬನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಲು ತನ್ನ ಸಂದೇಹವೇ ಇತರೆಲ್ಲರ ಸಂದೇಹಗಳಿಗಿಂತ ಸಾಮಾನ್ಯವೂ, ಸಾಧಾರಣವೂ ಆದುದೆಂದು ತೋರಿತು. ಅವನು ಮೂಕಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಮರದವಿಷಯವನ್ನು

ಕುರಿತು, ಮುನಿಯ ಸಿದ್ಧಿಯವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಂಗೀಕರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.

ಮುನಿವರ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮನೆಯಕಡೆ ಪ್ರಯಾಣಹೊರಟನು. ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಅವನು ಮುನಿಯ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಮುನಿ ಸಾಂಬನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ "ಅಂಗೀಕರವು ಏನು ಹೇಳಿದರು?" ಎಂದು ಕಾತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

"ನಿಮ್ಮ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಣಿ ಯಿರುವುದಂತೆ. ನಿಮ್ಮ ತಪಶ್ಚಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅದು ನುಂಗುತ್ತಿರುವುದಂತೆ. ಅದರಿಂದ ನೀವು ಮುಕ್ತರಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಾಗಿ ಮುನಿವರ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದರು" ಎಂದು

ಸಾಂಬನು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮುನಿಗೆ ಆತ್ಮಯೋಗವಾಯಿತು. ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಜಡೆಕಟ್ಟಿದ ತಲೆಯನ್ನು ತಡವಿ ನೋಡಿಕೊಂಡನು. ಅಂಗೀರಸ ಮುನಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುನಿಯಾದ. ಕೂಡಲೇ ಅವನ್ನು ತೆಗೆದು “ಆಪ್ತ, ಇವನ್ನು ನೀನೇ ತೆಗೆದುಕೊ. ನಾನಿನ್ನು ಸಿದ್ಧಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಮುನಿಯನ್ನು ಸಾಂಬನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಸಾಂಬನು ಮುನಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪನೆ ಪಡೆದು ಗೃಹಸ್ಥನಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದನು. “ಅಂಗೀರಸ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ನನು ಹೇಳಿದರವ್ವಾ?” ಎಂದು ಗೃಹಸ್ಥನು ಕೇಳಿದನು.

“ಕಿತ್ತಳೆ ಮರದಬುಡದಲ್ಲಿ ನಿಧಿಯಿರುವುದಂತೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಮರ ಉತ್ತಮ

ಫಲ ಕೊಡುವುದಂತೆ.” ಎಂದ ಸಾಂಬ. ಈ ರಹಸ್ಯ ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಆ ಗೃಹಸ್ಥನು ಕೂಡಲೇ ಸಾಂಬನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಿತ್ತಳೆ ಮರದ ಬುಡವೆತ್ತಿ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಕೊಡಗಳು ಕಾಣಿಸಿದನು. “ಮಗೂ, ಈ ಕೊಡಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು” ಎಂದ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥ.

ಮುನಿಯತ್ತ ಮನೆ, ಗೃಹಸ್ಥನು ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಜ್ಜಿ ಸಾಂಬನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೆ ಲಗುಬಗನೆ ಒಂದು “ಮಗೂ, ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗಾದ ಅಂಗೀರಸರನ್ನು ಕೇಳಿದೆಯಾ?” ಎಂದು ಆತನಿಂದ

ಕೇಳಿದಳು. “ಕೇಳಿದೆನಜ್ಜಿ. ಮಾತಾಡದಿರುವ
ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗಳು ತನಗೆ ನೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದ
ಯುವಕನು ಕಾಣಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಮಾತನಾಡು
ವಳಂತೆ! ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಆರೀತಿ ಅಪ್ಪಣೆ
ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸಾಂಬ.

ಅಗಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಜ್ಜಿಯ ಮೊಮ್ಮಗಳು
ಬಂದಳು. ಸಾಂಬನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಆ
ಹುಡುಗಿಯ ಕಪ್ಪುಲಗಳು ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ ತಾಳಿ
ದುವು. ಅವಳು ಕೊರಳುಕೊಂಕಿಸಿ ಅಜ್ಜಿ
ಯನ್ನು ಕರಿತು “ಇವರು ಯಾರು ಅಜ್ಜೀ”
ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳಿದಳು.

ಅಜ್ಜಿ ಅರ್ಕರ್ಯದಿಂದ ಬೆರಗಾದಳು.
“ನಿಜವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಆ ಮಾತು
ಗಳು ಹೊರಬಿತ್ತೇ ತಾಯಿ? ಹಾಗಾದರೆ
ಈ ಹುಡುಗನೇ ನಿನ್ನ ಗಂಡ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ
ಇಂದೇ ಮದುವೆಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು
ಅನಂದದಿಂದ. ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೇವವಾ
ಗಿದ್ದುವು. ಸಾಂಬನು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು
ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಚಿನ್ನ ತುಂಬಿದ ಕೊಡ ಮತ್ತು
ಮಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ಇತ್ತ ಸಾಂಬನ ತಾಯಿ ಮಗನಿಗಾಗಿ
ಅತ್ತು ಅತ್ತು ಅಂಥಳಾಗಿದ್ದಳು. ಮಗನ ಕಂಠ
ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ಅನಂದಿಸುವುದರಹೊರತು ಮಗ
ಮತ್ತು ಸೊಸೆಯರನ್ನು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ
ವನ್ನು ಆಕೆ ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಾಂಬನು ಮನೆಯನ್ನು ತಾಯಿಯ
ಕಣ್ಣಿನಬಳಿ ಹಿಡಿದು “ಇದಾವರೂ ಕಾಣಿಸು
ತ್ತಿರುವುದೇ ಆಮ್ಮಾ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆಕೆ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಮಗನಿಂದ ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಾಕುವಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ
ಹಿಡಿದು ನೋಡಿ “ಕಾಣಿಸದು, ಏನೂ ಕಾಣಿ
ಸದು” ಎಂದಳು. ಅವಳು ಹಾಗೆ ಹೇಳು
ತ್ತಿರುವಾಗ ಅನೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಆ ಮನೆ ಆಕೆಯ
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸೋಂಕಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅಜ್ಜಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ
ಬಂತು. ಮುನಿಗೈದ ತಪಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲಾ ನುಂಗಿ
ಹಾಕಿದ್ದ ಆ ಮನೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳ
ದ್ದೆಂದು ಸಾಂಬನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಆ ಮನೆ ಮತ್ತು ಬಂಗಾರದ ಸಹಾಯ
ಗಳಿಂದ ಸಾಂಬನು ತನ್ನ ಮಡದಿನಾತೆಯ
ರೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು.

ಕಂಚಿನ ಕೊಪ್ಪೆ

ಯಶೋವರ್ಧನನಿಗೆ ತಪೋವರ್ಧನ
ಮುಕ್ತಗುಣವರ್ಧನರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು
ಹೊಸದಾಗಿ ವರ್ಧನನಿಗೆ ಲೋಕ
ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರು.
ಅವರ ಮೇಲೆ ಗೃಹಭಂಡಗಳು ಹೂಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.
ದರಲ್ಲೂ, ವೇದಾಂತಿಗಳೊಂದಿಗೆ, ಪಂಡಿತ
ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಮಸ್ತ

[illegible]

[illegible][illegible]

ಕೆ. ರವಿಶಂಕರ ಸುಬ್ಬರಾವ್, ದ ಸಾಮಂತ
ರವರು, ಗೌರವ ಪಡೆದವರು. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ

ಗುಣವರ್ಧನನ ಮುಖಾಂತರವಾದ ಸಿದ್ಧಿ
ಮನ್ಯು ಕೃಷ್ಣರು ಯಜ್ಞೋಪವೀತನನ್ನು ಪಡೆದ
ಮೇಲೆ ಶಿಷ್ಯನಾದನು. ಅನಂತರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ
ಪ್ರಾಣಿ ಬುದ್ಧಿ ಪೇಶವನು, ಹು ದಿವನು, ಸುತ
ಮದಾ ಮುನಾಸ್ತೇ ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಯುವ
ಕನು ಅತ್ಯಂತ ವರ್ತಿಸುವುದು, ಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ
ವೆಂದು ಅರಿತನು, ಬೋಧನು, ಹು ದಿವನು
ಪ್ರಾಣಿ ಪೇಶವನು, ಹು ದಿವನು, ಸುತ
ಮದಾ ಮುನಾಸ್ತೇ ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಯುವ
ಕನು ಅತ್ಯಂತ ವರ್ತಿಸುವುದು, ಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ
ವೆಂದು ಅರಿತನು, ಬೋಧನು, ಹು ದಿವನು

ಪ್ರವಚನ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧನವೆಂದು ಹೇಳಿ
ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರವಾಹಿಸಿದಾಗ ಅದು

[illegible]

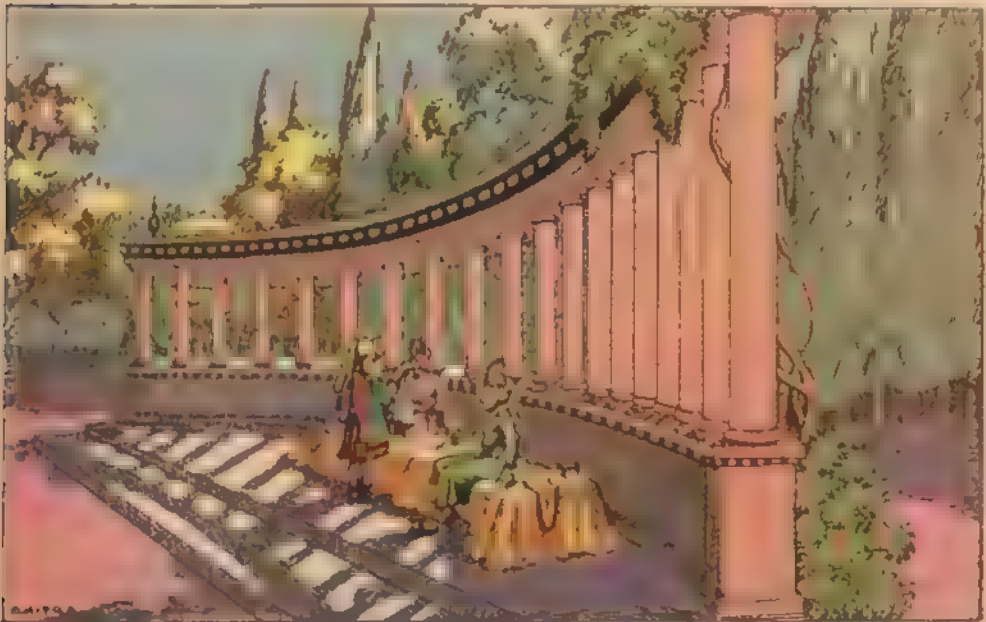
*****

ವಿಧಾನ ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ಸಂಸದ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದನ್ನು ನಡೆಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಹುದ್ದೆ ಸಂಸದ
ಸದಸ್ಯರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ನೇಮಕವಾದರು.
ಮುಂದೆ ಈ ಹುದ್ದೆ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ
ನೇಮಕವಾಗಿ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ ನಡವಳಿಕೆ
ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು
ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಈ ಹುದ್ದೆಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು.
ಆಗಿನಿಂದಲೇ ಈ ಹುದ್ದೆಯ ಹೆಸರು ಮಂಡಳಿ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದರು.

ಈ ಹುದ್ದೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಅದೇ ಹೆಸರು
ಕೊಡುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ
ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ
ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ
ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ

ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ
ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ
ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ
ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ
ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ
ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ
ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ
ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ
ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ
ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕೂಡ ಸಂಸದ ಸದಸ್ಯರ

ಬೋಯಿಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಗು ಸತ್ತದೆ
ವರದಿ ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ
ಪದವಿ ಮತ್ತು ಗೌರವಗಳನ್ನು ಪಡೆಯ
ಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು ಸರ್ಪಕೇತನು.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕವಿ
ಮಾಡಲು ಒಳಸಂಚು ಹೂಡಿದ ಸರ್ಪಕೇತನು
ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು
ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ
ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು
ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ

ಪಾಪ, ಸೂರ್ಯವರ್ಮನಿಗೆ ಈ ಪಿತೂ
ರಿ ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಅವನು ತನ್ನ
ಜನ ಭಜಿಸಿದಾಗ, ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ ಅಂದು
ಸಾಯಂಕಾಲವೇ ವೀರಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.
ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಬಿಡಾರ ಮಾಡಿ
ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವೇ ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು
ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸಿದನು.

ಸಾಯಂಕಾಲದವೇಳೆಗೆ ಸೂರ್ಯ
ವರ್ಮನು ತನ್ನ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಪ್ರವೇಶ
ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಹೋದನು. ಈ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ

ಬೇರೆ ಒಬ್ಬರೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಭೀಕರ
ಅರಣ್ಯ. ಯಾವ ಅಪತ್ತನ್ನೂ ತಿಳಿಸದ
ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು
ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ
ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು
ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ
ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತುತ್ತಾ
ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದು ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ
ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು
ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ
ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು
ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ
ಗೌರವವೆಂಬ ಸಾರವನ್ನು ಉಚ್ಚಾರಿಸುತ್ತಾ
ತನ್ನ ಅಯ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ
ಅವರನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಕುದುರೆ
ಮೇಲೆ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ
ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು
ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ
ಗಳಮೇಲೆ ಬಿಡಿದನು. ಅದರ ಅ ವೇಳೆಗೆ
ಅತನು ತನ್ನ ಅನುಸರಿಸಿದ ಬೇರೊಬ್ಬರೂ
ಬಂದರು. ಮತ್ತು ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ
ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು
ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಸತ್ತದ್ದು ತಿಳಿಸಿ
ಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅತನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಪ್ರವೇಶಪ್ರಾಸಕ್ತರು

ಬೇಸರವೊಂದದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮರವಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ರವಸನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಎಂದಿ ನಂತೆ ಶರಾನವಕಡೆ ಮೌನವಾಗಿ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಶವದ್ವಂದ್ವ ಬೇತಾಳ “ರಾಜನೇ, ಹೀಗೆ ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನ್ನ ಎದೆ ನೀರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಾಹಸ ವಿಂದ ಆನೇಕ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಎದುರು ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಂದ ಸುನಂ ದರ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳು” ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಹೇಳತೊಡಗಿತು :

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶರಭದೇಶ ಮತ್ತು ಸಾಲ್ವದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಭಾರಿ ಕದನ ವಾಯಿತು. ಆ ಕದನದಲ್ಲಿ ಸಾಲ್ವದೇಶದರಸನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಾಜಯಗೊಂಡನು. ಶರಭದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಸುಷತ್ಕೇನನು ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದಕೂಡಲೆ ಸಾಲ್ವರಾಜಧಾನಿ

ಬೇತಾಳ ಕಥೆಗಳು

ಯನ್ನು ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಂದ ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯ
ಸಿದನು. ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರು ನಗರವನ್ನು
ದೋಚಿದರು. ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಬಚ್ಚಿಪ್ಪಿರ
ಬೀಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಮನೆಗಳನ್ನು ನೆಲಸಮ
ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಯುದ್ಧ ರಂಗದ
ಲಿಲ್ಲಾ ಓಡಾಡಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸೈನಿಕರ ಉಡಿಗೆ
ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಒಯ್ದರು. ಹೀಗೆ ತವಗಳನ್ನು
ದೋಚುತ್ತಿದ್ದ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಗತ ಪ್ರಾಣದಿಂದ
ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸಾಲ್ವದೇಶದ ಈರ್ವರು ಯೋಧರು
ಕಾಣಿಸಿದರು. ಸುನತ್ತೇನನ ಭಟರು ಅವ
ರನ್ನು ತಮ್ಮ ರಾಜನ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಒೀಗೆ ಯುದ್ಧ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಯೋಧರೇ
ನಂದ ಸುನಂದರು. ಅವರು ಸಾಲ್ವರಾಜ

ವಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸ್ವಂತ
ಸಹೋದರರಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹತ್ತಿರದ ದಾಯಾದಿ
ಗಳು. ಸುನತ್ತೇನನು ಅವರನ್ನು ರಾಜವೈದ್ಯನ
ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಉತ್ತಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ವೈಷ
ಕರವಾದ ಆಹಾರವಾಸೀಯಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸು
ತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಬೇಗ ಗುಣಮುಖ
ರಾದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ಶತ್ರು
ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾದುದರಿಂದ ಸುನತ್ತೇನನು
ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೊಯ್ದು ಬೀವಾ
ವಳಿ ಕಾರಾಗಾರಕ್ಕೆ ವಿಧಿಸಿದನು. ಯುದ್ಧ
ರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣತೊರೆದು ವೀರಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ
ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ನಂದ ಸುನಂದರಿಗೆ ಸರಿ
ಮನೆಯ ನರಕವಾಸ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು.

ಸುನತ್ತೇನನಿಗೆ ಮನೋರಮ ಎಂಬ ತಂಗಿ
ಇದ್ದಳು. ಆಕೆಗೆ ವಿನಾಹಯೋಗ್ಯವಯಸ್ಸು
ಬಂದಿತ್ತಾದರೂ ಅನುರೂಪನಾದ ವರನು
ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮನೋರಮೆಯದು ಆಸ್ಪರಿ
ಯರನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಸೌಂದರ್ಯ. ಬುದ್ಧಿ
ಶಾಲಿ ಯೂಹಾಡು. ಶರತ್ಕಾಲ ಕಳೆದು
ವಸಂತಕಾಲ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ಪ್ರತಿದಿನಾ
ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದ
ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಳು.
ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಆಕೆ ಒಂದುದಿನ ಉದ್ಯಾನ
ವನಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ಈ ಉದ್ಯಾನ ಸರಿಸುನೆಯ ಒಂದು ಬದಿ
ಗಿತ್ತು. ನಂದ ಸುನಂದರು ಇದ್ದಾಸ್ಥಳದಿಂದ
ಈ ಉದ್ಯಾನವನದ ಭಾಗವೊಂದು ಕಾಣಿಸು

ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಕಿಟಕಿಯಬಳಿ ಸಿಂತು
ವರದಾ ನದಲ್ಲಿ ಉದ್ಧಾಸಕವೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲು
ನಂದನಿಗೆ ಮನೋರಮ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಅವನು
ಕೂಡಲೇ ಸುನಂದನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದು,

“ತಮ್ಮಾ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆಯಾ? ಆಕೆ
ದೇವತೆಯೋ ಇಲ್ಲ ಮಾನವಳೋ?” ಇಷ್ಟು
ರೂಪಸಿಯನ್ನು ನಾನೆಲ್ಲೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಈಕೆ
ಯನ್ನು ಹೊರತು ನಾನು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ
ಪ್ರೇಮಿಸಲಾರೆ” ಎಂದ.

ಸುನಂದನೂಸಹ ಕಿಟಕಿಯಬಳಿಗೆ ಬಂದು
ಮನೋರಮೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೂಡಲೇ ಆಕೆ
ಯಲ್ಲಿ ಮೋಹಿತನಾದನು. ಅವರು ಹಾಗೆ
ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಮನೋರಮೆ ಕಣ್ಮರೆ
ಯಾದಳು. ನಂದ ಸುನಂದರು ಒಬ್ಬರ
ನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

“ಕೇಡಿನಲ್ಲೂ ಕಲ್ಯಾಣವಿದೆ ಅಣ್ಣಾ.
ಪ್ರಾರಬ್ಧ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲಿದೆ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ
ಬಿದ್ದವೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಸೆರೆಮನೆ
ಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದಲ್ಲವೇ ಈ ಜಗನ್ನೋಹಿನಿ
ಯನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೇಮಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಲಭಿ
ಸಿತು. ಪ್ರತಿದಿನ ಆಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ
ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನೂರುವರ್ಷವಾದರೂ ನಾನು ಸೆರೆ
ಮನೆವಾಸ ಅನುಭವಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ!”
ಎಂದ ಸುನಂದ. ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಂದನು
ತಮ್ಮನಮೇಲೆ ಉರಿದುಬಿದ್ದನು.

“ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ತರುಣಿಯನ್ನು
ನೀನೂ ಪ್ರೇಮಿಸುವೆಯಾ?” ನಿನಗೆ ಧರ್ಮ

ಧರ್ಮಗಳ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಒಬ್ಬ
ಯನು. ಆಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲು ಕಂಡೆ.
ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಪ್ರೇಮಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಸಫಲ
ವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡದೆ ನನ್ನಮೇಲೆ
ಸ್ವರ್ಧಗೆ ನಿಲ್ಲುವೆಯಾ?” ಎಂದು ನಂದನು
ಸುನಂದನನ್ನು ಗೆದರಿದ.

“ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರೇಮದ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರು. ನನ್ನಿಷ್ಟ.
ನಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುವೆನು. ಈ
ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವೂಡಲು
ನಿನಗೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ” ಎಂದನು ಸುನಂದ.

ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಿಂದಿಸಿ
ಕೊಂಡರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರು ಕಡುವೈರಿಗೆ
ಳಾದರು. ಪ್ರೇಮ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಕಿಚ್ಚಿ

ಪ್ಪಿತು. ತಾವು ಬಯಸಿದ ತರುಣಿಯಾರೆಂದು
ಅವರು ರೂ ಆರಿಯರು. ಆಕೆಯನ್ನು
ವಿವಾಹವಾಗುವ ಅವಕಾಶ ಆ ಬಟ್ಟರಿಗೂ
ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ವಿನೇಕತನವಾದರು.

ಮನೋರಮೆ ಪ್ರತಿ ಸಾಯಂಕಾಲ
ಉದ್ವಾನವನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಅವರು
ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡುವರು. ಆಕೆಯನ್ನು
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಷ್ಟು ಸಮಯವೂ ತಾವು ಸ್ವರ್ಗ
ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದವಂತೆ ಭಾವಿಸುವರು. ಆಕೆ
ಅವರ ಮಾಯವಾದಕೂಡಲೇ ಆಗರ್ಭ ರತ್ನ
ಗಳಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವರು.

ಹೀಗೇ ಕೆಲವಾರು ಮಾಸಗಳು ಕಳೆದುವು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಗಧದೇಶದ ರಾಜನು
ಸುನತ್ತೇನನನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದನು. ಅವ

ರಿಬ್ಬರೂ ಸಮೀಪಬಂಧುಗಳು. ತಾನು ಸಾಲ್ವ
ದೇಶವನ್ನು ಗೆದ್ದು, ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ನೆಲ
ಸಮಮಾಡಿದ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ತನ್ನ ಸೈರಿಯ
ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಂದ ಸುನಂದರಿಗೆ
ಯಾವಜ್ಞೆನ ಕಾರಾಗೃಹಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿರುವ
ಅಂತವನ್ನೂ ಸುನತ್ತೇನನು ಮಗಧದೇಶದ
ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಮಗಧರಾಜನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು "ಸುನಂದ
ನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವೆಯಾ? ನಾನೂ
ಅವನೂ ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿನವಳೆ ವಾ. ಸಂಗ
ಮಾಡಿದೆವು. ನಾನಿಂದು ಒಹಳ ದುರ್ವಾರ್ತೆ
ಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ" ಎಂದನು.

ಸುನತ್ತೇನನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿ
"ಸುನಂದನ ಬಂಧನ ಸನ್ನ ಮನ ನೋಯಿಸು

ವಂತಿದ್ದರೆ ಈಗಲೇ ಅವನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಕೂಡಲೇ ಸುನಂದನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರುವಂತೆ ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತನು. ಸುನಂದನು ಬಂದು ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಾಗ “ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಲೇ ನಿನಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಯಿತು. ಆದರೊಂದು ವಿಷಯ. ನೀನು ಈಗಲೂ ನನ್ನ ಕೆಲ. ನೀನು ನನ್ನ ರಾಜವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೊರಟುಕೋಗಲು ಎಂದು ನಿನ ಆವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ರಾಜವಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡೆಯೋ ನಿನ್ನ ಕರೆ ಉಳಿಯಲಾರದು! ನೆನಪಿರಲಿ” ಎಂದುನುಸೂಚಿಸಿದನು.

ಸುನಂದನು ಅದೇ ವಿನ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ

ಲಭಿಸಿದ ಅನಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವೃದ್ಧನೇ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಸಾಕ್ಷ್ಯವೇಶ ಕಳಾಹೀನವಾಗಿತ್ತು. ರಾಜಧಾನಿಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಾಳುಪಿದ್ದ ಗೋಡೆಗಳಿದ್ದುವು. ಹಿಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಒಂದು ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಜೀವನದ್ವಾರ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಅನಂದವಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಈ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಏಕೆ? ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಳನ್ನು ಕಂಡು ಅನಂದಪಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅಕೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಅಕೆಗಾಗಿ ಕೇರಗಿ ಸೋರಗು ವುದುಮೊರತು ನನಗೇನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ನನಗಿಂತಲೂ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಂದನೇ ಅದೃಷ್ಟವಾಲಿ. ಅವನು ವಿನವೂ ಅಕೆಯನ್ನು

ನೋಡಿಯಾದರೂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆ”
ಎಂದುಕೊಂಡು ಸ್ವಪನವಟ್ಟನು ಸುನಂದ.

ಆತ್ತ ನಂದನೂ ಸಹ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

“ಸುನಂದನು ಯಾವುದೋ ಉಪಾಯ
ಹೂಡಿ ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿಡುವನು.
ಆವನು ಇನ್ನು ಆ ತರುಣಿಯನ್ನು ವಿವಾಹ
ವಾಗಲು ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇರಲಾರದು.
ಒಂದುವೇಳೆ ಅಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು
ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಾರಿ
ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಜೊತೆಗೊಳಿಸಿ, ಸುನಂದನನ
ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಹೂಡಿ, ಜಯಪಡೆದು, ಅಕೆ
ಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ
ನಾನುಮಾತ್ರ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕೊಳೆಯ
ಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದುಕೊಂಡ ನಂದ.

ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ಸುನಂದನ
ಹೃದಯ ವಿನವಿನಕ್ಕೆ ಭಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ
ಹೊರತು ಹಗುವಾಗುವಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ.
ಆವನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳನ್ನು ಕಂಡು ಒಂದು
ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ನಂದನು ಅಕೆಯನ್ನು ಅನೇಕ
ಬಾರಿ ನೋಡಿ ಆಸಂಪಿಸಿರಬೇಕು” ಇದೇ
ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸುನಂದನು ಸಿದ್ಧಾಪುರ
ಗಳನ್ನು ತೊರೆದನು.

“ಈ ರೀತಿ ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟ ಬಾಳು ಬಾಳುವು
ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಕೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ
ಸಾಯುವುದೇ ಉತ್ತಮ. ನಾನು ಶರಭ
ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವಿದ್ದಂತೆ
ಅಗಲಿ” ಎಂದು ಸುನಂದನು ಶರಭದೇಶಕ್ಕೆ
ಹೋಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡನು. ಕಳೆದ
ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನ ಶರೀರಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ
ಬದಲಾಯಿಸಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯಾರೂ ಗುರುತಿಸು
ವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸುನಂದನು ತನ್ನ
ಹೆಸರನ್ನು ಸೋಮಸಾಲನೆಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಶರಭದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

ಶರಭದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಯಾರೂ
ಗುರುತುಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವ
ನಿಗೆ ನೌಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವನು ಯುವಕನೂ,
ಧೃಷ್ಟಾಂತನೂ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸ
ಹೇಳಿದರೂ ಉತ್ತಮ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದಮಾಡಿ
ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮತ್ತು
ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿತ ಯುವಕನೆಂದು

ಗ್ರಹಿಸಿದ ಆಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಪದವಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಹಣ ಮತ್ತು ಮರ್ಯಾದೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದುವು. ಇತರ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಂತೆ ರಾಜನ ಸೊತ್ತನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವ ಬುದ್ಧಿ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂತಲೇ ಅವನು ಪ್ರಜಾನುರಾಗಿಯಾದನು. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳನ್ನು ಕಾಣುವ ಅವಕಾಶವಾಗಿತ್ತು. ಆಕೆ ಅರಸನ ತಂಗಿಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಅಗ ತಿಳಿಯಿತು. ಪ್ರತಿದಿನಾ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಣುವ, ಮಾತನಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಅವನಿಗೆ ಲಭಿಸಿತು. ಅವನಿಗೆ ತಾನೇಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು.

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದುದಿನ ನಂದನು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ಸೆರೆಮನೆಯ ಆಳೊಬ್ಬನು ಅವನಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನು ನಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಕೊಂಚದೂರ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಹಗಲು ಜನಸಂಚಾರವಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ ಗುರುತು ಹಿಡಿದುಬಿಡಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ರಾಜಭಟರ ವಶವಾದರೆ ಸಾವು ಒಂಡಿತ. ಹೇಗಾದರೂ ಶರಭರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಸಾಳವೇಶವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ, ಭಾವಿಸುವಷ್ಟು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದು ಸುನತ್ನೇನನಮೇಲೆಯುದ್ದ ಮಾಡಬಹುದು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸಿದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗ

ಬಹುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ಈ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲವೂ ತೀರುವವು. ಈ ಮೊದಲೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ಸುನಂದನು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಮಾಡಿದಂತಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ನಂದನು ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಪೌರವೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕತ್ತಲಾವಕೂಡಲೇ ಮುಂದಿನ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಶರಭವೇಶದ ಸರಿ ಹಸ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿತುಕೊಂಡನು.

ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಸುನಂದನು ಅಂದು ಆ ಅಡವಿಗೆ ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದನು. ನಂದನು ಪೂವೆಯಿಂದ ಇಣಕಿ ನೋಡಿ ಸುನಂದನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ಹೊರಗೆಬಂದು “ಎಲಾ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆಬಂದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಸುನಂದನು ನಂದನೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ನಂದನು ತಾನು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂಗತಿ, ಮನೋರಮೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ತಾನು ಸುನಕ್ಷತ್ರನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ “ನನಗೀಗ ನೀನು ವೈರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ತಲೆಹಾಕುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಆಡ್ಡಿ. ಅದುವರಿಂದ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಜೀವಿಸಿರುವುದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು ಜೀವಿಸಿರಬೇಕೋ ಈಗಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ” ಎಂದ.

“ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಆಯುಧಗಳಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಳಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ನಾಳೆಯವರೆಗೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾದರೆ ನಾನು ಎರಡು ಖಡ್ಗಗಳನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಸುನಂದ.

ನಂದನು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಪ್ರಜಾಣವನ್ನು ಸಿಲ್ಲಿಸಿ ಆ ಪುಡೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆದನು. ಮಾರನೇಯ ದಿವಸ ಮುಂಜಾನೆ ಸುನಂದನು ಎರಡು ಖಡ್ಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವಿಬ್ಬರೂ ಭೀಕರವಾಗಿ ಕಾದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ದಿನವೇ ಸುನಕ್ಷತ್ರನು ತನ್ನ ಮಡದಿ ಮತ್ತು ತಂಗಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬೀಟಿಗೆ ಹೊರಟನು. ರಥ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕೊಂಡದೂರಹೋಗಲು ಅವರಿಗೆ ಖಡ್ಗಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಗಲುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ರಾಜನು ಧ್ವನಿ ಬಂದಕಡೆ ರಥವನ್ನು ಓಡಿಸಿದನು. ರಕ್ತ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಂದ ಸುನಂದರು ಕಾಣಿಸಿದರು. “ಯಾರದು, ಸಿಲ್ಲಿಸಿ. ಯಾರಾದರೂ ಖಡ್ಗವನ್ನೆತ್ತಿದರೆ ಅವರ ತಲೆಯನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ ಚೆಲ್ಲುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಗವರಿಸಿ ಸುನಕ್ಷತ್ರನು ಅವರನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ “ನೀವು ಯಾರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ನಂದನು ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಸುನಂದನ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವನು ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಮರೆಮಾಚುವ

ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಮೇಲಿನ ನೋಡದಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಪಣವಾಗಿ ಒಡ್ಡಿದ್ದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಅರಸನು ಆಚ್ಚರಿಗೊಂಡನು. ಸುನಂದನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದನಂತರ ಮನೋರಮೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ರರಭರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಅಸಾಯವ್ಯವಾಗುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದಾನೆ. ನಂದನು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸುನಂದನೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟ ಪಡದೆ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಯ ಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತೂ ಇಬ್ಬರೂ ದಾಯವಾದವರಿಗಳ ಪ್ರೇಮವು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದುದು.

ಸುಸತ್ತೇನನು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸಿದನು. ಇಬ್ಬರ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಲಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರಸನ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ಮನೋರಮೆ ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವೆ ಯಾಗಬಲ್ಲಳು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರ ಪ್ರೇಮಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರದು ಹೆಚ್ಚೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವಭಾರ ಮನೋರಮೆಯ ಮೇಲಿರಲು ಹಾಕಲು ಸುಸತ್ತೇನನು ಸಿದ್ಧನಾದನು. “ಮನೂ, ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ವಿವಾಹ ವಾಗಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ ನೀನು ಯಾರನ್ನು ಮಾಡುವೆಯಾಗುವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಮನೋರಮೆ ತುಸವಾದರೂ ಸಂಕೋಚಿಸದೆ ನಂದನನ್ನು ವರಿಸಿದಳು. ಸುಸತ್ತೇ

ನನು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿ ಸಾಕ್ಷರಾದ್ಯವನ್ನು ನಂದನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಸುನಂದನು ಹತಾಶನಾಗಿ ದೇವಾಂತರ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಬೇತಾಳ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿ “ರಾಜನೇ, ಮನೋರಮೆಯು ನಂದ ಸುನಂದರಲ್ಲಿ ನಂದನ ಪ್ರೇಮವೇ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಹೇಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದಳು? ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿನಯ ವಿಧೇಯತೆಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸುನಂದನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದ ನಂದನನ್ನು ತನ್ನ ತಂಗಿ ವರಿಸಲು ಸುಸತ್ತೇನನು ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತರವನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರತಿಳಿದೂ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡ

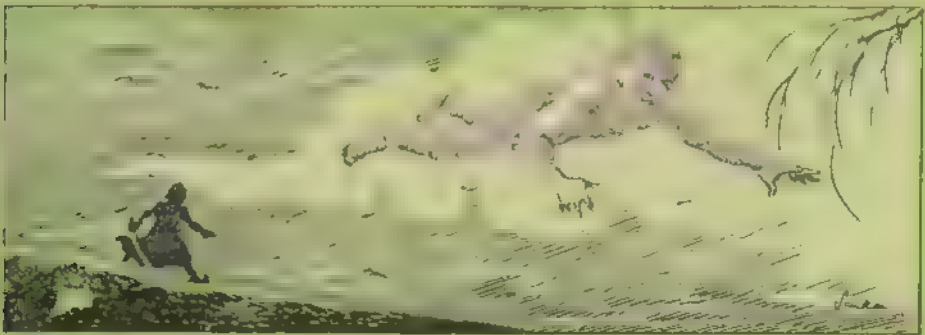

ದಿವಸ ಸಿನ್ನ ತಲೆ ಚೂರುಚೂರಾದೀತು, ತಿಳಿ ದಿರಲಿ! ಜೋಕೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

“ನಂದನ ಪ್ರೇಮ ಸುನಂದನ ಪ್ರೇಮ ಕ್ಷಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿದು ಹೇಳಲು ಯಾವಸಂದೇ ಹವ್ಯಾ ಗಾಲ್. ಸುನಂದನು ಮನೋರಮೆ ಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ್ದರೂಸಹ, ಆ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಯಾವ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ತಲೆಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಶರಭ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂತಿರುವುದು ಸಾಹಸಕಾರ್ಯವೇ ಆದರೂ, ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಾರದೆಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರವೇ ಅವನು ಈ ಸಾಹಸ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಿದನು. ನಂದನ ವಿಷಯವೇ ಬೇರೆ. ಮನೋರಮೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವುದೇ ಅವನ ಲಕ್ಷ್ಯ. ಅವನು ಸುನಂದನ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸೇರೆಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಸುನಂದನ ಸಂಗತಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ನಿಮಿತ್ತ ಒಂದು ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಶರಭ

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲದೆ ಸೈನ್ಯ ವನ್ನು ಕೇವಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಸುನತ್ತೇನ ನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದುದು ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾಹಸವೂ, ಪ್ರಮಾದಕರವೂ ಆದ ಕೆಲಸಗಳು! ಆದುದರಿಂದಲೇ ಮನೋರಮೆ ಅವನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಳು. ಸುನತ್ತೇ ನನು ಅಭ್ಯಂತರ ಹೇಳದಿರಲು ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣವೊಂದಿತ್ತು. ಮನೋರಮೆ ಗಾಗಿ ನಂದನು ಸುನತ್ತೇನನಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಹೂಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನಾದರೂ, ಕದನದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವ ಅವಕಾಶ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷ್ಯದೇಶ ಎಂದೋ ನಾಶವಾಗುತ್ತ. ಅದು ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲದಾದ ಗಲೀ ಸಾಕ್ಷ್ಯರಾಜನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಸೋತುಹೋಗಿದ್ದನು. ಪ್ರೇಮದಘೋರಣೆಯಿಂದಲೇ ನಂದನಿಗೆ ಆ ಯೋಚನೆ ಹುಟ್ಟಿತೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಸುನ ತ್ತೇನನು ತನ್ನ ತಂಗಿ ನಂದನನ್ನು ವಿವಾಹ ವಾಗಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು,” ಎಂದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ.

ರಾಜನಿಗೆ ಮೌನಭಂಗ ವಾದಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ಮಾಯವಾಗಿ ಮರಸೇರಿತು.

ಮತುಲರಾದ ಪೋಷಣೆ

ಅರೀಬಿಯಾ ದೇಶದ ಒಂದು ನಗರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹಗಲು ಗಳ್ಳ. ಅವನು ಜೀಬುಗಳ್ಳ ತನ ಮಾಡಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರಾತ್ರಿ ಕಳ್ಳ. ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಹಾಕಿ ಹಣ ದೋಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನ ಕಸಬು.

ಈ ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರೂ ತನುಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬಳನ್ನೇ ಪ್ರೇಮಿಸಿದರು. ಆ ಹುಡುಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಇದೊಂದು ಜಟಿಲಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದೆನಿಸಿತು ಆಕೆಗೆ. ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ನನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗು ಎಂದು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ಆಕೆ ಅಂದಳು: “ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಜೀವಿಸುವವರು. ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನನ್ನು ಸುಖವಾಗಿದಾಡುತ್ತಿರಲು ಸಂಗತಿ

ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚತುರನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವೆನು. ಆದುದರಿಂದ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಸಮಾಧಿಗೊಳಿಸಿ ನಡೆಯಿಸಿ, ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತಿ ಚತುರನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವೆನು” ಎಂದಳು.

ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರೂ ಆಕೆಯ ಸಲಹೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೈ ಚಳಕವನ್ನು ತೋರಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

“ಮೊದಲು ನನ್ನ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ತರುವಾಯ ನಿನ್ನ ಕೈಚಳಕವನ್ನು ತೋರುವೆನು. ಅನಂತರ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚೋ ನಿರ್ಣಯಿಸೋಣ” ಎಂದ ಹಗಲುಗಳ್ಳ ರಾತ್ರಿ ಕಳ್ಳನೊಂದಿಗೆ.

ಕನ್ನಗಾರನು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ವಾಪುಕಟ್ಟಿಕಡೆಗೆ ನಡೆದರು. ಮಾರ್ವಾಡಿಯೊಬ್ಬನು ಪ್ರತಿ ಅಂಗಡಿಗೂ ಹೋಗಿ ತನಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು

ಅವರು ನೋಡಿದರು. “ಆ ಮಾರ್ವಾಡಿಯನ್ನು ನೋಡು. ಅವನ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯವ ಚೀಲದಲ್ಲ ಬಹಳ ಹಣವಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಬರುವೆನು, ನೀನಿತ್ತೇ ಇರು” ಎಂದ ಹಗಲುಗಳು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕನ್ನಗಾರನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ತನಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧ್ಯವೇಹೊರತು ಈ ವಿಧಿ ನಡುಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಜನ ಓಡಾಡುವ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅದರೇ ಆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ ಹಗಲುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ವಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗಿ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವನ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯವರನ್ನು

ಹಣದಷ್ಟೆ ಲಿಯನ್ನು ಗಬಕ್ಕನೆ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

“ನಿಜವಾಗಿ ನೀನು ಕುಂಬಾ ಪ್ರವೀಣ ನವ್ವಾ” ಎಂದ ಕನ್ನಗಾರ.

“ನನ್ನ ಕೌಶಲ್ಯ ಈ ಚೀಲ ಹಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ. ಈ ಚೀಲ ನನ್ನದೆಂದು ನಾ ಯಾಳು ಕಾಣಿಯಿಂದ ಹೇಳುವೆನು. ನೋಡುತ್ತಿರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರಾಣಭಟರು ನನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾನು ಕಳ್ಳನೆಂದು ಆರೋಪ ಹೊರಿಸುವರು. ಅಂತರೇ ನಾನೇ ಈ ಹಣ ನನ್ನದೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಲು ಒಂದು ಉಪಾಯವೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿ” ಎಂದ ಹಗಲುಗಳು.

“ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕನ್ನಗಾರ ಬೆರಗಾಗಿ.

“ನೀನೇ ನೋಡುವೆಯಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಗಲುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಒಂದು ಹಿಗ್ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಚೀಲವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿದನು. ಏನೂರು ಮೊಹರಿಗಳಿದ್ದುವು. ಚೀಲಗಳನ್ನು ಅದರಿಂದ ಹತ್ತು ಮೊಹರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ತಾಮ್ರವಾಣ್ಯವೊಂದನ್ನು ಆ ಚೀಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕಟ್ಟಿದನು. ತರುವಾಯ ಅವನು ಸರಾಸರಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಮಾರ್ವಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಉಪಾಯವಾಗಿ ಚೀಲವನ್ನು

ಚಂದಮಾಮು

ಅನನ ಕಸಗೆ ಹಾಕಿಟ್ಟನು. ಮಾರ್ವಾಡಿ
ತನ್ನ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
ಆಗ ಜೇಬುಗಳನ್ನು " ಕಳ್ಳ ಕಳ್ಳ ! ಹಿಡಿಯಿರಿ
ಹಿಡಿಯಿರಿ " ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆರಚಿದನು.
ಮತ್ತು ಆ ಮಾರ್ವಾಡಿಯ ಮೇಲೆದ್ದು
ನಾಲ್ಕು ಗುದ್ದು ಗುದ್ದಿದನು.

ಕಳ್ಳನ ಕಿರುಬಾಟ ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಸೇರಿ
ದರು. ಕಳ್ಳನು ಅವರೊಂದಿಗೆ " ಈ ಕಳ್ಳ
ಕೊರಮನನ್ನು ನೋಡಿ ! ತುಂಬಾ ಸಭ್ಯ ಸಂತೆ
ಕಾಣಿಸುವನು. ನನ್ನ ಮೊಹರಿಗಳ ಚೀಲ
ವನ್ನು ಆಹುತರಿಸಿ ಏನೂ ಆರಿಯದವನಂತೆ
ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ " ಎಂದ.

ಆ ಮಾರ್ವಾಡಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ಕೋಪ. " ನಾಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಳೆಯೋರಿ "
ಎಂದು ಜನ ಸೆಲಹೆಕೊಟ್ಟರು.

ಜೇಬುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ವಾಡಿಯ ರೆಪ್ಪೆ
ಹಿಡಿದು ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯೊಂದಿಗೆ " ಅಯ್ಯಾ,
ಈತನು ನನ್ನ ಹಣದ ಚೀಲವನ್ನು ಆಹುತರಿಸಿ
ಸಿದ್ಧಾನೆ. ತಾವು ನನಗೆ ನ್ಯಾಯದೊರಕಿಸಿ
ಕಾಪಾಡಬೇಕು " ಎಂದು ಮನವಿಮಾಡಿದನು.

" ಕಳುವಾದ ಚೀಲವೆಲ್ಲಿ ? " ಎಂದು
ಕೇಳಿದ ಅಧಿಕಾರಿ.

" ಈತ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು
ನಾನು ನೋಡಿದೆ " ಎಂದ ಕಳ್ಳ.

ಮಾರ್ವಾಡಿಯ ಅಂಗಿಯ ಕಿಸೆಗಳನ್ನು
ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಚೀಲ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ

ಗಾಬರಿಗೊಂಡು " ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ನನ್ನ
ಚೀಲ. ನಾನು ಬಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರು
ವಾಗ ಈ ನಕ್ಷಿ ನನ್ನಮೇಲೆ ಮುಳ್ಳಾದ
ಆಸಾದನೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾನೆಂದೂ
ಈತನನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ " ಎಂದ.

" ಆ ಚೀಲ ನನ್ನದಾಗಿವೆ ವಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅದರ
ಪ್ಲೆಷ್ಟು ಹಣವಿತ್ತೋ ಹೇಳು, ನೋಡೋಣ "
ಎಂದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ.

" ಇನ್ನೂರು ಮೊಹರಿಗಳಿವೆ ಸ್ವಾಮಿ "
ಎಂದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ.

" ಅದು ಸುಳ್ಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನೂರು
ಕೊಂಬತ್ತು ಮೊಹರಿಗಳೂ, ಒಂದು ತಾಮ್ರದ
ಸಾಣ್ಣವೂ ಇದೆ. ನೋಡಿ " ಎಂದಕಳ್ಳ.
ಚೀಲವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನೂರು

ತೊಂಬತ್ತು ಮೊಹರುಗಳು ಮತ್ತು ತಾಮ್ರದ ನಾಣ್ಯವೊಂದು ಇತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಾಮ್ಯಾಧಿ ಕಾರಿ ಆ ಜೀಲನನ್ನು ಕಳಿಸಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ, ಮಾರ್ಕಾಡಿಗೆ ನೂರು ಭಟಿ ಏಟಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದನು.

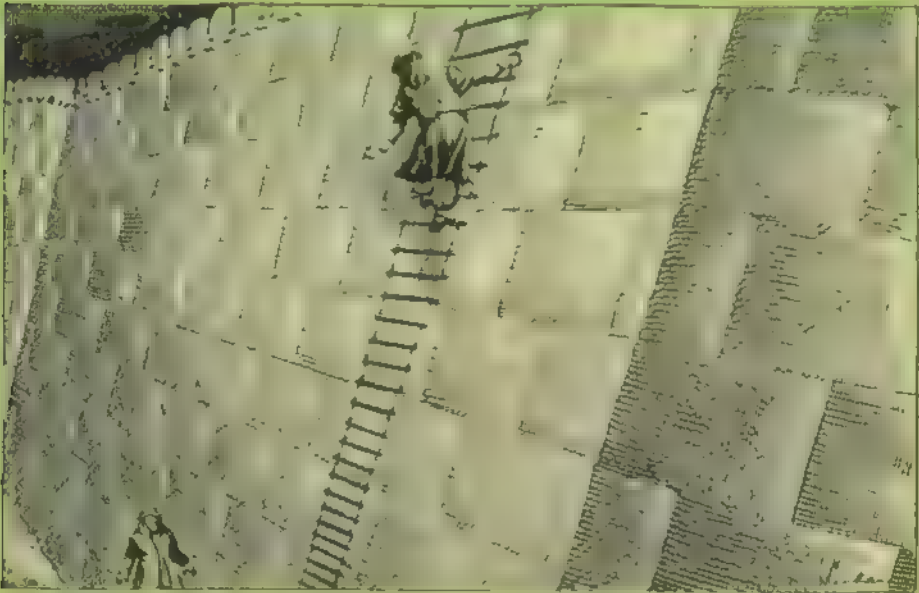
ಆ ಹಣದ ಜೀಲನನ್ನು ಕನ್ನಗಾರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ "ಹೇಗಿದೆ ನನ್ನ ವರಸೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಜೀಬುಗಳ್ಳ.

"ಜೀಬುಗಳ್ಳ ತನದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕೈವಾಡ ಅಸಮಾನ್ಯವಾದುದೇವೆಂದು. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಕೈವಾಡವನ್ನು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸುವೆನು. ನಂತರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು ಗಟ್ಟಿಗರೋ ಸಿರ್ಫರ ವಾಗಲಿ" ಎಂದ ಕನ್ನಗಾರ. ಆ ದಿವಸ ಕತ್ತಲಾದಕೂಡಲೇ ಕನ್ನಗಾರನು ನೂಲೇನ

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜೀಬುಗಳ್ಳ ನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಾಗಿ ಆರಮನೆಯಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

"ಎಸಿದು? ರಾಜನ ಆರಮನೆಯೇ? ಕನ್ನ ಹಾಕುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದನು ಜೀಬುಗಳ್ಳ.

"ಹೌದು. ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಿಕ್ಕಿ ಎಸಿದೆ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನೂಲೇನೆಯನ್ನು ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ಸೆದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಡಿತ ಸಿಕ್ಕಿದಕೂಡಲೇ ರಾತ್ರಿಕಳನು ಮೇಲೇರಿ, ಜೀಬುಗಳ್ಳನಿಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಜೀಬುಗಳ್ಳನು ತುಂಬಾ ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟನು. ಅದರೂ ಹೋಗದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದನು ಜೀಬುಗಳ್ಳ.

ಐಬ್ಬರೂ ಆರಮಸೆಯ ಆವನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ರಾತ್ರಿ ಕಳ್ಳನು ಆರಮಸೆಯ ಬಾಗಿಲೊಂದನ್ನು ಉಪಾಯವಾಗಿ ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅದು ರಾಜನ ಶಯನಾಗಾರ. ಜೇಬುಗಳನ್ನು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು. ಅವನಕಾಲುಗಳು ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಶಯನಾಗಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಗುಲಾಮನೊಬ್ಬನು ರಾಜನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಕೋಣೆಯ ಹೊರಗಿರುವಂತೆ ಜೇಬುಗಳನ್ನಿಗೆ ಸನ್ನಮಾಡಿ, ಕನ್ನಗಾರನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಡಿಯಡುತ್ತ ಆ ಗುಲಾಮನಬಳಿ ಸೇರಿ, ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಅವನ ಬಾಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟಿ, ಬಾಯಲ್ಲಿ

ಒಟ್ಟಿ ತುರುಕಿದನು. ನಂತರ ಅವನನ್ನು ಕೋಣೆಯ ಒಂದುಮೂಲೆಗೆ ನೂಕಿ, ಅವನ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಾನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು, ರಾಜನ ಕಾಲು ಒತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಅವನು ಬೇಕೆಂತಲೇ ರಾಜನ ಕಾಲನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒತ್ತಲು ರಾಜನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾಘಂಗೆ ವಾಯಿತು. ಕಳ್ಳನು ಮೆಲ್ಲದನೆಯಲ್ಲಿ "ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವನಿಗೆ ಎಷ್ಟರವಾದಂತೆ ಕೋರು ವುದು. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಲಾಲಸಿ ಒಂದಾನೊಂದು ನಗರ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜ. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಐಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರು, ಒಬ್ಬ ಜೇಬುಗಳ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕನ್ನಗಾರ. ಒಂದಾನರ್ತಿ ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಗಟ್ಟಿಗ ರೆಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂತು. ಮೊದಲು ಜೇಬು

ಗಲ್ಲನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರವರ್ತಿಸಲು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದನು” ಎಂದು ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಥಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದನು. ಕೊನೆಗೆ ತಾನು ರಾಜನ ಶಯನಾಗಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಮೂಲೆಗೆ ಸೂಕಿ, ಅವನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಹೇಗೆ “ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಆಹ್ವಾನ ಕೊಡಬೇಕು, ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾರು ಕುಳಲರೆಂದು” ಎಂದನು.

ಕಥೆಯಂತಲೇ ಘಟಿಸಿದ್ದ ರಾಜನು “ನಿಜವಾಗಿ ಕನ್ನಗಾರನೇ ಕುಳಲನು” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆತನ ಮಾತುಗಳು ಜೇಬುಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗೂ ಬಿತ್ತು. ರಾಜನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತನಕ ಕಾಲು ಬಿತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಗಾರ. ನಂತರ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಂದಿಗೆ ಬಂದವರಿಯಿಂದಲೇ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ರಾಜನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತು, ತನ್ನ ಗುಲಾಮನು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತಾನು

ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕೇಳಿದುದು ಕಥೆಯಲ್ಲ ವೆಂತಲೂ, ತನಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಕನ್ನಗಾರನೆಂದೂ ಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ರಾಜನು ಆ ಕಳ್ಳನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮರುಕಾದನು. ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಶಯನಾಗಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕಳ್ಳನು ಕಾಣಿಸಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತೋದ್ಯೋಗವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವಾಗಿ ಹಂಗುರ ಸಾರಿಸಿದನು.

ಕನ್ನಗಾರನು ರಾಜನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದನು. ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಕನ್ನಗಾರನ ಕೈವಾಡವೇ ಮಿಗಿಲೆಂದು ರಾಜನೇ ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಜೇಬುಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಕಿವಿಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಾದವಿವಾದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ್ದ ತರುವಣ ಕನ್ನಗಾರನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ, ಉನ್ನತಧಿಕಾರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಗೌರವಪಡೆದಳು.

ಸಿಂಹಸುತ

2

[ಪರ್ವಿಯಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಆಚರಿಸಿದ ವಸಂತೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಮೂವರು ಸಿದ್ಧರು ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿನಿಂದ ಕೀಲುಕುದುರೆ. ಈ ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಗೆ ಪತಿಫಲವಾಗಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತನ್ನ ಮೂವರು ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಆ ಮೂವರು ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ವಿದುವೆನಾಡಿಕೊಡಲು ನಿಶ್ಚಯವಾದುದು. ಕೀಲುಕುದುರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕೊನೆಯ ಕುಮಾರಿ ಅತಂತ್ರ ಚಿಲುವೆ. ಆಕೆಯ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿದುವೆಯಾಗಲಿ, ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಆಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕುಮಾರಿ ಕರಾರಲ್ ಅಕ್ಕಾರ್ ಆ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ತಡೆದು ಇಳಿಕೆಯ ಕಾಲಕುದುರೆಯ ಪುಕ್ಕಳಿಯಲು ವ್ಯವಸ್ಥಿಸಿದನು ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಹರಿಹರನ ಗುಟ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಹೇಳಿದ. ಇಳಿಕೆಯ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಳಿದವನು ಆಕಾರ್ ತಿರುಗಿಬರಲು ಇಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಬೈದಿರಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಮನುಷ್ಯನು ದೂರವಾಗಬಾರದು. ಮುಳುಗುಹೋದನು.]

ಆ ಕೀಲುಕುದುರೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಆಕಾರವನ್ನು ಹಾರಿ " ಆ ಮುನಿಸಿದ್ಧನು ನನ್ನನ್ನು ಕಾರವಾಡ ಹೋಗುತ್ತಾ ಸೂರ್ಯಮಂಡರದೊಳಗೆ ಸೇರಿ ಲಿಕ್ಕೇ ಬೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ತೋರುತು. ರಾಜಕುಮಾರ ತಂಗಿ ತನ್ನನ್ನು ವಿದುವೆಯಾಗದಂತೆ ನಾನು ಅಕ್ಕಾರ್ ಗಾಬರಿಯಾದ. ಅಡ್ಡಬಂದೆನೆಂದು ಆನಂದಿಗೆ ನನ್ನಮೇಲೆ ನಿಟ್ಟು

ಸುನಂದಾಬೇವಿ

ಕೂಡಾ ದಾಟಿಕೊಂಡು ಸ್ವಯಾಣಮಾಡಿದ. ಹೀಗೆ ಆತನು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗು ತಿರಲು, ಕೆಳಗಡೆ ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯ ವಾದೊಂದು ನಗರವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ನಗರದ ಭವನಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಂದರವಾದ ಬೊಂಬೆಗಳ ಸಾಲಿನಂತೆ ಕಾಣಿಸಿವು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿರುವ ಹಸುರುಬಯಲುಗಳು ಜಮಾನೆ ಬಿಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಂಡುವು. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆ ಸಾರಂಗಗಳು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದವೂ ಜಲಪ್ರವಾಹಗಳಿದ್ದುವು.

ಅಕ್ಕಾರ್ ತನ್ನ ಕೀಲುಕುದುರೆಯನ್ನು ಆ ನಗರದಮೇಲೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮನಸಾರೆ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿ “ಇದಾವ ನಗರವೋ, ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ಕೊಂಡನು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗಿದನು. ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

“ಈ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವೆನು. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊರಟು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೂ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೂ ನಾನು ಕಂಡು ದನ್ನೂ, ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದುಕೊಂಡನು ಅಕ್ಕಾರ್.

ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೆಳಗೊಂಡಡೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಂತಹ ಅರ

ಮನೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಗರದ ನಟ್ಟಿನಡುವಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಬುರುಜುಗಳಿದ್ದುವು. ಕವಚಘಾಟಿಗಳಾದ ನಲುವತ್ತುಮಂದಿ ಭಟರು ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ಈಟಿಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ಅರಮನೆಗೆ ಪಹರೆಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

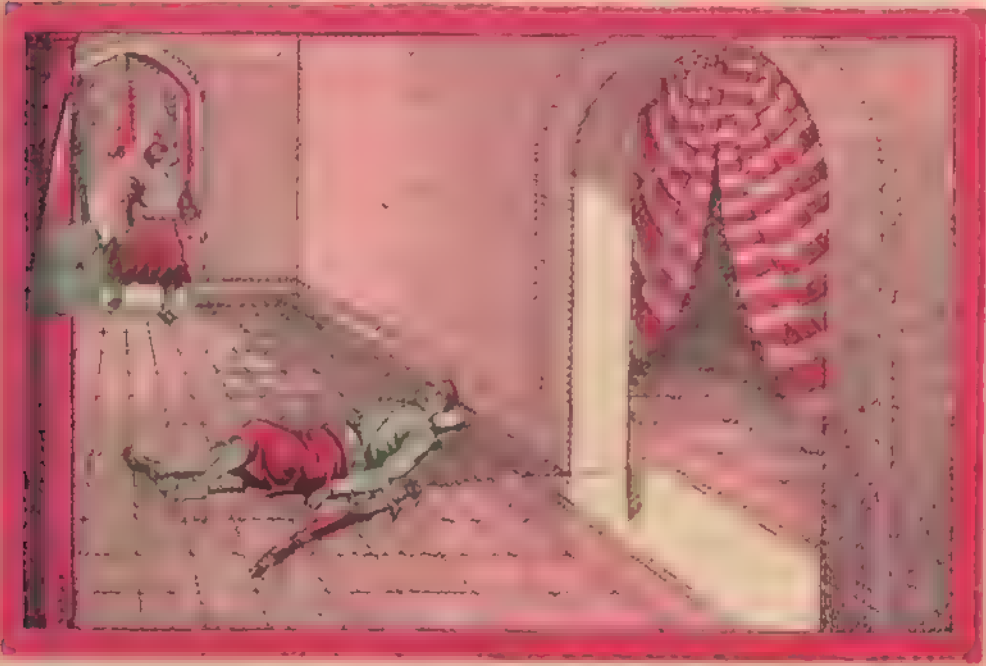
ರಾಜಕುಮಾರನು ಕೀಲನ್ನೊತ್ತಿದನು. ಕೀಲುಕುದುರೆ ಆ ಅರಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಮೆಚ್ಚಿನಮೇಲೆ ಇಳಿದುನಿಂತಿತು. ತರುವಾಯ ಅವನು ಆ ಕುದುರೆಯಿಂದಿಳಿದನು. ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿ, “ಅಹ! ಇದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದವನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಾನು ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ ಆ ಮುದುಕನಿಗೆ

ಸುಮ್ಮನು ಮುನ್ನವಾಗಿ ಬಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂದರೆ, ಕೊಡುವುದು ಎಂಬುದು ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದುಕೊಂಡಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಭಗವಂತನು, ಅವನ ಚರಣಗಳು ಪೂರ್ಣ ನಿಂತುಹೋಗುವ ವರೆಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಭಗವಂತನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬಹಳವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹಸಿವಿನ ಬಿಂಕು ಭಗವಂತನ ಉರಿಯತೊಡಗಿತು. ಕಡೆಗೆ ಅತನು ಅಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಮುಖದ ಮೂಲಕ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಂದವಾದ ಹಾಲು ಗಲ್ಲನ್ನು ಹಾಸಿದ್ದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳನೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳು ಚಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಜನ

ಸಂಚಾರವಿಲ್ಲ, ಮಾನವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಲ್ಲ. ಅತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊತ್ತ ನಿಶ್ಚೇಷಿತನಾದನು.

ಬೆಳಕು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತ. "ಬೆಳಕು ಎಂಬುದು ಹಾಸು" ಈ ರಾತ್ರಿ ಯನ್ನು ಮುಕ್ತನು ಮೇಲೆಬಿಟ್ಟು ಕಳೆದು ನೋಡಿ ಬೆಳಗಿನ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಕೊಂಡನು. ಅಗ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲೊಂದೆಡೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಪುಕಾರವು ಕಂಡುಬಂತು. ಅ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪುಕಾರ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುಕೊಂಡು ಗಮನವಾಗಿ ಗೊರಕೆಹೊಡೆದು ನಿಲ್ಲುವುದು ತಿರುಸು ಕೊಟ್ಟು ಬಾಸಿಸನು ಕಾಣಿಸಿದನು. ಅವನ ಹಾಸಿಗೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ದೀಪದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಅವನ ಕತ್ತಿಯು ಹಿಡಿ ಸಿಗಿಸಿಗನೆ ಮುಂಚುತಿತ್ತು. ಅವನ

ಆಹಾರದ ಸಂಚಿ, ಒಂದು ಕರಿಯಕಲ್ಲಿನ ಕಂಬಕ್ಕೆ ನೇತಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಆ ಸ್ನೇಹೋಪಾಸಿಸನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಕಂಪನವೆಂಬಾಯಿತು. ಆತನು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೈಯಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಅಡಿನೋಲಿಡಿಯಿರುತ್ತ, ಆ ಸ್ತಂಭವೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆಹಾರದ ಸಂಚಿಯನ್ನತ್ತಿಕೊಂಡು ಈಚೆಗೆ ಬಂದನು. ಅದರೊಳಗೆ ಮಚಿಕರಗಾವ ಅಹಾರಗಳಿದ್ದುವು. ರಾಜಕುಮಾರನು ಅದನ್ನು ತಿಂದು, ಚಾಪಡಿಯ ನಡುಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಲಯಂತ್ರದಮೂಲಕ ನೀರು ಕುಡಿದು, ಆಹಾರದ ಚೀಲವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಆ ಕಂಬಕ್ಕೆ ತಗಲಿಸಿದನು. ಸ್ನೇಹೋಪಾಸಿಸನು ಇನ್ನೂ ಗೊರಿಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ರಾಜ

ಕುಮಾರನು ಅವನ ಕತ್ತಿಯ ಓಡಿಯನ್ನು ಓಡಿದುಕೊಂಡು ಉಪಾಯವಾಗಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಕತ್ತಿ ಅವನ ಕೈಗೆಬಂತು.

ಅನಂತರ ರಾಜಕುಮಾರನು ಕೈಯೊಡಿದ ಆಹಾರದಮೊಳಗೆ ಕೊಕ್ಕನು. ಸ್ವಲ್ಪಮೊದಲ ಮತ್ತೊಂದು ದಾಗಲೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನ್ನವಾಗಿ ಕಷ್ಟಮನ ಮಕ್ಕಳು ತೆರೆಯೂ ಕಂಡು ಬಂತು. ಆತನು ಆ ತೆರೆಯನ್ನು ಸರಿದು ಕೊಂಡು ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಶಯನಾಗಾರಕ್ಕೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟನು. ಆ ಸುಂದರ ಶಯನಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ದಂತದ ಮುಕದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ್ವ ಸುಂದರಿಯೊಬ್ಬಳು ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಆ ದೇಶದ ರಾಜನ ಮಗಳು. ಅವಳ ಮಂಚಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸುತ್ತಲೂ ನಾಲ್ಕರು

ದಾಸಿಯರು ನೆಲದಮೇಲೆ ಬೀಳಿಕೊಂಡು ಮೈಮರೆತು ನಿಶ್ಚಿನಾದುತ್ಥರು.

ರಾಜಕುಮಾರ ಆಕಾರ್ ಆ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಸ್ತಂಭೀಭೂತ ನಾದನು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ವಾಯಿತು. ಅವಳು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಆ ಹೊಸಬ ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ “ಯಾರು ನೀನು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ಆಕಾರ್ ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಹಿಸಿ, “ನಾನು ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಂದವನು!” ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದನು. “ಯಾರು ನಿನ್ನನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರು?” ಎಂದು ರಾಜ

ಕುಮಾರಿ ಪುನಃ ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳ ಹೆಸರು ಷವತ್, ಅರ್ ನಹರ್ ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿದಳು.

“ಅಲ್ಲಾ ಅನುಮತಿಕೊಟ್ಟ! ಅದೃಷ್ಟವು ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿತು!” ಎಂದ ಆಕಾರ್.

“ನಿನ್ನ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಂದೂ ದೇವದಿಂದೊಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರನು ಬಂದನಂತೆ. ನೀನೇ ಅವನೇನೋ” ಅವನು ಸುಂದರನಾಗಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ನನ್ನ ತಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವೆಯಲ್ಲ!” ಎಂದಳು ನಹರ್.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜಕುಮಾರ ಆಕಾರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆತನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡುವುದರೊಳಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ದಾಸಿಯರು ಎಚ್ಚೆತ್ತರು. ಅವರು ಹೊಸಬನನ್ನು ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ, “ಆಮ್ನಯ್ಸಿ! ಯಾರೀತ!” ಎಂದರು.

“ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಾಗ ಇದಿರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲೆಂದು ಬಂದಿರುವ ರಾಜ ಕುಮಾರನೋ ಏನೋ?” ಎಂದಳು ನಹರ್.

“ಅಲ್ಲಲ್ಲ! ಆತನನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಹಳ ವಿಕಾರವಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ದಾಸಿ ಯರು ಕೊಚ್ಚಾನನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಿ, “ಏನೋ ಇದು? ಹೀಗೋ ನೀನು ಅಂತ ಪ್ರವಣವನ್ನು ಕಾವಲು ಕಾಯುವುದು? ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದೇ? ಅಂ!” ಎಂದು ಬೈದರು. ನೀಗೋದಾಸಿಸನು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಒರೆ

ಯಿಂದ ಕತ್ತಿ ಎತ್ತಲು ಹೋದಾಗ, ಒರೆ ಬಾಲಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನ ಗಾಬರಿ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಯಿತು. ಅತನು ಶಯನಾಗಾರದೊಳಗೆ ಬಂದು "ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ಮನುಷ್ಯನೋ ದೆವ್ವನೋ" ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿದನು.

"ನೀತಾ! ನನ್ನನ್ನು ದೆವ್ವನೆನ್ನುವೆಯಾ" ನೋಡು ನಿನ್ನ ಗತಿ ಮಾಡುವುದೆಂದು!" ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ಆಕಾರ್ ಅವನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿರಿದನು.

"ನಿನ್ನಾರಣವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿ. ತಾವು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ" ಎಂದನಾ ಬಾಸಿಸ ಸ್ವಲ್ಪಹೆದರುತ್ತ.

"ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಅಳಿಯ. ಅದ ರಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದೆ!" ಎಂದ ರಾಜಕುಮಾರ.

"ಚಿತ್ತ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ. ತಾವು ಓಗಿಂದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕೊಚ್ಚಾನು ಓಡಿಹೋಗಿ, ಅರಸನನ್ನು ಸಿದ್ಧೆಯಿಂದೆಬ್ಬಿಸಿ, ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಕೂಗಿದನು.

ಮಹಾರಾಜನು ಅವನ ಗಾಬರಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ, "ಎನೋ ಸಂಗತಿ? ಸರಿ ಯಾಗಿ ಹೇಳು!" ಎಂದನು.

"ಪ್ರಭೂ! ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಾವರ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ದೆವ್ವವು ಸೇರಿಕೊಂಡು, ತಾನು ಮಹಾ ರಾಜರ ಅಳಿಯನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಬೇಗನೇ ಹೋಗಿ ಆ ದೆವ್ವವನ್ನು ಓಡಿಸಬೇಕು ಮಹಾ

ಪ್ರಭೋ!" ಎಂದನು ಬಾಸಿಸ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬಷ್ಟು ಕೋಪ ರಾಜನಿಗೆ ಬಂತು. "ಮೂರ್ಖನೇ! ನೀನು ಅಲ್ಲಿದ್ದುಕೂಡಾ ಆ ದೆವ್ವವನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ರಾಜನು ಗಡಿಬಡಿಯಿಂದ ಕುಮಾರಿಯ ಶಯನಾಗಾರಕ್ಕೆ ಓಡಿ, "ಹಾ! ಎನಾಯಿತು? ಎನಿಬೆಲ್ಲಾ?" ಎಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ದಾಸಿಯರನ್ನು ನೋಡಿ.

"ನಮಗೇನೂ ತಿಳಿಯದು ಮಹಾಪ್ರಭು. ನಮಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಈತ ರಾಜಕುಮಾ ರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರೋ ಹೇಗೆ ಬಂದನೋ ನಾವರಿಯುವು." ಎಂದರು ದಾಸಿಯರು. ರಾಜನು ಆಕಾರನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿದನು.

ಆಗ ರಾಜಕುಮಾರನು, ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಯನ್ನು ಕುರಿತು, “ಇವರೇನಾ ನಿನ್ನ
ತಂದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವಳು
ಹೌದೆಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. ಕೂಡಲೇ
ಅವನು ಕೋನದಿಂದ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ರಾಜನ
ಮೇಲೆ ಲಂಘಿಸಿ ಫನಗರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದ.

ಅವನ ಆವೇಶಕ್ಕೆ ರಾಜನು ತಡೆಸುವಾಗ,
“ತುಸುತಾಳು. ನೀನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಮಾನವನೋ
ದೈತ್ಯರೇ ಸತ್ಯ ಹೇಳು” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ನಾನು ಮಾನವನು. ಆಚ್ಚ ರಾಜಕುಮಾರ
ನನು. ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರಿ ಅತ್ಯಂತ ಚೆಲುವೆ
ಯೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆ
ಯಾಗಲು ಬಂದವನು. ಅಂತೆಯೇ ತಡೆ
ಬಿಡಲಿ. ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ದೈತ್ಯನೆಂದನು

ತಲೆ ಮುಂಡವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈಗಾಗಲೇ ಹಾರಿ
ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.” ಎಂದುನು ಆಕಾ ರ್.

“ಓಹೊ! ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ರಾಜ
ಕುಮಾರನಾದರೆ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಅಂತಸ್ತರ
ದೊಳಗೆ ಬಂದುದೇಕೆ? ಅದರಮೇಲೆ ನನ್ನ
ಅಳಿಯನಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಾ? ಈಗ
ನಾನು ನನ್ನ ಭರ್ತರನ್ನು ಕರೆದು ನಿನ್ನನ್ನು
ಚಿತ್ರವಧಾಮಾಡಿಸಿ ಬಿಡ್ತೀರೆಯಾ ಕಾಣಾಡು
ವರು ನಿನ್ನ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ರಾಜ.

“ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪಕೂಡಾ ಇಂಗಿತೋನ
ವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತಾಡುತ್ತೀರಿ! ನನಗಿಂತ ಒಳ್ಳೇ
ಅಳಿಯ ನಿಮಗೆಲ್ಲ ದೊರೆತಾನಾ? ಅಲ್ಲದೆ
ಭರ್ತರನ್ನು ಕರೆದು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ತಯಾರಾ
ಗಾರಕ್ಕೆ ಸರಪುರುಷನು ಹೊಕ್ಕನೆಂಬ ಸಂಗತಿ

ಯನ್ನು ಪ್ರಕಾರವಡಿಸಿದರೆ ಈ ಅನರ್ಹತೆ ನಿಮಗೆ ಕುಪ್ಪರವಿಗತಾನೆ?" ಎಂದ ಕುಪ್ಪರ.

“ಅದು ನಿಜವೇ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕುಮಾರಿಯು ಮದುವೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಅನುಪ್ರದಾನಾತ್ರ ನನಗೆ ಅಪರ್ಹಿತವಲ್ಲ.” ಅದುವರಿಂದ ಕಾಣೀ ಸಮುಕ್ಖವು ನನ್ನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನೀನೇ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೋ” ಎಂದ ರಾಜ.

“ಹಾಗೇ ಅಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೆಲವು ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರಾದಾಕ್ಷರೇ ನೀವು ಕೋರಿಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದನು ರಾಜಕುಮಾರ.

“ಏನಾ ನಿಬಂಧನೆ?” ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

“ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯೇನಂದರೆ, ನೀವು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಡೆಯುವ ಮಾರ್ಚಬೇಕು. ಈ ಮಾರ್ಚದಡಿ ನೀವು ಸೋತುಹೋದ ಮದುವೆ ನಿಮ್ಮ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ಪದ್ಧತಿಯೇನಂದರೆ, ರಾಣಿಯಿಗೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸೈನಿಕ ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ಪತ್ತರ ನಲ್ವಾ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಂದಿ ಯುದ್ಧ ಭಟರಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಆಕಾರ್ ಕೇಳಿದ.

“ನಲುವತ್ತು ಸಾವಿರಮಂದಿ ಸೈನಿಕ ಭಟರೂ, ನಲುವತ್ತು ಸಾವಿರಮಂದಿ ದಾನವ ಭಟರೂ ಇದ್ದಾರೆ” ಎಂದ ರಾಜ.

***

“ಆ ಎಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಂದಿಯನ್ನೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸೈನಿಕರು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದುರೆ ನಿಮಗಾಗಲೀ ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರಿ ಗಾಗಲೀ ಯಾವ ಅವಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಜಯಿಸಿದರೆ ನನ್ನಂತಹ ಅಧೀನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡುದಕ್ಕೆ ಈ ಲೋಕವೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಆಕಾಶ.

ಆರಸನು ಈ ಸುದ್ದಿಯು ಸದ್ವಂತಿಗೆ ಬಂದ ಕೊಂಡನು. ಈ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮೆಯಿರಬೇಕು. ತನ್ನ ಸೈನಿಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇವನ ಸಾವು ಸತ್ತೆಯು ಎಂದು ರಾಜನಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಆರಸನು ಕೊಚ್ಚಾ ಬಿಟ್ಟ ನನ್ನು ಕರೆದು “ಲೋ, ನೀನು ನಮ್ಮ ವಜೀರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಹಾಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಆಯುತ್ತಪಡಿಸಿ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳು” ಎಂದನು.

ರಾಜಾಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಮಂತ್ರಿ ಎಂಬತ್ತು ಸಾವಿರಮಂದಿ ಭಟರನ್ನೂ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಆಯುತ್ತಪಡಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಆಕ್ರಮಣಗೊಂಡು ಕುದುರೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಂದು ಕೊಂಡು ಆರಸನು, ತನ್ನ ನೌಕರರನ್ನು ಕರೆದು, “ನಮ್ಮ ಆಶ್ವಕಾಲೇಯರು ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಕುದುರೆ ಯೊಂದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ತನ್ನಿ!” ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕ್ರಾಶ, “ನಿಮ್ಮ ಕುದುರೆ ನನಗೆ ಬೇಡ ಮಹಾರಾಜ, ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆತಂದು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕುದುರೆಯೇ ನನಗಿದೆ. ನನಗೆ ಬೇರಕುದುರೆಯ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ!” ಎಂದ.

“ಸರಿ. ನಿನ್ನಿಷ್ಟು” ಎಂದು ಆರಸನು ಆಕಾಶನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮೈದಾನದ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಅಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರು ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಸಾಲುಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ರಾಜನು ಹೀಗೆಂದನು.

“ಸೈನಿಕರಾ! ಈ ಯುವಕನು ನನ್ನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಅಮಿತ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯೆಂದು, ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ

*** ಚಂದಮಾಮ ***

ಸಿ ಕಾಂ ಗಿ ಯಾ ಗಿ ಜಯಸಿ ಬೆಡಬತ್ತೆ ಸೆಂದೂ
ಮೇಲೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ನಿಜವಾದರೆ
ಸಂತೋಷವಡಬೇಕಾದುದೇ ಸರಿ. ಆದರೆ
ಇದು ಸಾಧ್ಯವ ಸಂದಲ್ಲಿ ಇವಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಅಧಿಕ ಸ್ವಸಂಗತನ ಬೇರೊಂದಿರದು. ಅದುವ
ವಿಧ ಈತನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ, ನೀವು
ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿತ್ತದೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿರಿ!"

ಅನಂತರ ರಾಜನು ಆಕ್ರೂರನ ಕಡೆಗೆ
ತಿರುಗಿ, "ಹುಂ, ಇನ್ನು ನೀನು ಯುದ್ಧವನ್ನು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸ ಬಹುದು!" ಎಂದನು.

"ಇದು ಬಹು ಅನಾಯ. ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ
ನಂತಿರುವ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಸೈನಿಕ
ರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೋರಾಡುವುದು?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಆಕ್ರೂರ.

"ನುತ್ರಿ ನಾನು ಕುದುರೆ ಕೊಡುವೆನಂದರೆ
ಬೇಡವೆಂದೆಯೇಕೆ? ಈಗಾದರೂ ಮಿಂಚಿ
ಹೋದುದೇನಿಲ್ಲ. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕ
ಗೊಳಿಸಿ ಕೊಡಿಸಲಿ!" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

"ನಾನು ಏರಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕುದು
ರೆಯೇ ಇದೆ. ಬೇರೆ ಕುದುರೆ ನನಗೆ ಬೇಡವೇ

ಬೇಡ" ಎಂದು ಹಾಗೇ ಹೇಳಿದ ಆಕ್ರೂರ.

"ಎತ್ತಿದೆ ನಿನ್ನ ಕುದುರೆ!" ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

"ನಿಮ್ಮ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಇದೆ"
ಎಂದ ಆಕ್ರೂರ.

"ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆಯೋ?" ಎಂದು
ರಾಜ ಅಶ್ಚರ್ಯವಿಂದ ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಈ
ಹುಡುಗನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಸರಿಬಿಟ್ಟಿರುವೆಂಬ ಅನು
ಮಾನ ಪುನಃ ತಲೆದಾಕಿತು. "ಮಾಳಿಗೆಯ
ಮೇಲೆ ಕುದುರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ?" ಅದರೂ
ನೋಡೋಣ" ಎಂದು ಕೊಂಡು ರಾಜನು
ತನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರಕರೆದು,
"ಅರಮನೆಯ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಏಸಿರುವು
ದೆಂದು ತತ್ ಕ್ಷಣನೋಡಿಬಾ. ಅಲ್ಲಿನವರೂ
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಓಡಿಮಾಕೊಂಡೇ ಬಾ" ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಜನರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ "ಕುದುರೆ
ಮೆಟ್ಟಲು ಹತ್ತಿ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ
ಏರುವುದೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉಂಟೆ" ಇದೇ
ನಾಶ್ವಯುಕ್ತ!" ಎಂದು ಪರಸ್ಪರ ಗುಸ
ಗುಸಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಕಾಗೆ ಗುಗುಗು

‘ಕೇಳಿ ಕಾಕಪತೀ!’ ಎಂದಾ ಸ್ಥಿರ
ಜೀವಿ ನುಡಿಯಿತಾ ಕಥೆಯ
ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಭೆ
ಸೇರ್ದುವಾರಿಸಲು ದೊರೆಯ

ರಾಜಗರುಡ ಮತನೆಟ್ಟು ತಿರುಗುತೀರಿ
ಬೇರೊಂದಕೆ ದೊರೆತನವಿತ್ತು
ರಾಜಪೀಠವನು ಕಾಯುವ ವಿಷಯವ
ಚರ್ಚಿಸಿದುವು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸುತ್ತೂ.

ಅರಾರೋ ಅರಾರನು ಪೇಳಲು
ಕೇಳು ಕೇಳೆನುತೆ ಗುಬ್ಬಿಗಳು
‘ಗೂಗೆಗೆ ರಾಜನ ಲಕ್ಷಣ ಬಂದಿದೆ’
ಹೌದಾದೆಂದುವು ಪಕ್ಷಿಗಳು.

ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂ ಬಗೆಗಳು ಗೂಗೆಯ
ಪಟ್ಟಿಕೆ ಮುಹೂರ್ತವಿಟ್ಟಾಗ
ಅಷ್ಟು ಮೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಗೆಯು
ಎತ್ತನೆಂದಲೋ ಬಂತಾಗ

‘ಅರರೇ! ಕಾಗೆಯ ಕೇಳದೆ ಹೋದೇನೆ!
ಕಾಗೆಯ ಕೇಳದ ತೀರ್ಮಾನ
ಸರಿಯಲ್ಲವೆ’ ಎಂದುಕೊಂಡಾ ಕಾಗೆಗೆ
ಪೇಳುವು ತಮ್ಮಯ ತೀರ್ಮಾನ.

ಕೇಳಿ ಕಾಗೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಪೇಳಿತು :
‘ಭೇ ಭೇ! ಏನಿದು ದುಮ್ಮಾನ!
ಹಗಲಲಿ ಕಾಣದ ಕುರುಡು ಗೂಗೆಗೋ
ಪಕ್ಷಿಗಳೊಡತನ? ಅನಮಾನ!

ವಿಕಾರ ಮುಖದಾ ವಿಕಾರ ಕಣ್ಣಿನ
ವಿಕಾರ ಕಂಠದ ಗುಮ್ಮಣ್ಣ
ನಮ್ಮನಾಳುವಾ ದುರ್ಗತಿ ಏಕಿದು?
ಏನಾದನೆಮ್ಮ ಗರುಡಣ್ಣ?

ಗರುಡನಿಲ್ಲದಿರೆ ಈ ಗತಿಯೇತಕೆ?
ಗರುಡನ ಸಂತತಿ ಇಲ್ಲೇನು?
ಶಶಿಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಶಶಿಸೆಸರಂದೇ
ಶಶಕಗಳ್ಳೆ ಪಡೆದಿಲ್ಲೇನು?

***

ಕರಿಪರಿವಾರವ ಕಳುಹಿಸಲಾಕಡೆ
ದಡದಡ ನಡೆಯುತೆ ಅನೆಗಳು
ಮೈದನ ಮಿಂದುವು. ಮನದನೆ ಕುಡಿದುವು
ಮೈಮರೆತಾಡಿದುವಾನೆಗಳು.

ಕೋಮಲ ದೇಹದ ಸುಂದರ ರೂಪದ
ಮೊಲಗಳು ವಾಸಿಸುವಾ ತಾಣ
ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಅನೆಗಳಡಿಬಡಿತದಿ
ಗಗ್ಗೊಲಾಯಿತು ಆ ತಾಣ.

ಘೋರವ ಸೈಸದೆ ಮೊಲಗಳ ಸಂಕುಲ
ಗೋಳಾಟದ ಸಭೆ ಸೇರಿದುವು
ಅನೆಗಳಾ ಕಾಟವ ಪರಿಹರಿಸುವ
ದಾರಿಯೇನೆಂದು ನೋಡಿದುವು

ಆ ಕಥೆ ನೇಳುವೆ, ಕೇಳಿರಿ, ಹಿಂದಕೆ
ಒಂದು ಮಹಾ ಗಜವಿತ್ತಿಲ್ಲಿ
ಆಗ ಸುತ್ತಲೂ ಬಂತು ಮಹಾ ಬರ
ನೀರೇ ಇಂಗಿತು ನೆಲದಲ್ಲಿ.

ಮರಗಿಡಗಳು ಒಣಗೊಣಗೇ ಹೋದುವು
ಮೃಗಗಳು ಮಡಿದುವು ಪಟಪಟನೆ
ಅನೆಯ ಮರಿಗಳು ಸೊಂಡಿಲೋಣಿಯೇ
ಸತ್ತುವು ಹೊರಳುತೆ ಬಡಬಡನೆ

ಕಾಣಲು ಸಹಿಸದೆ ಅನೆಗಳರಸನು
ತಾನೆ ಪೋಗಿ ಅರಸುತೆ ಬಂದು
ಯಾರೂ ಕಾಣದ ತಾಣದಿ ಹುದುಗಿದ
ನೀರಿನ ಮಡುವನು ಕಂಡೆಂದು

‘ ನೀರಿನ ಮಡುವೇ ನಮಗಂತಕವೇ !
ಕಾಲಲೆ ಕೊಲ್ವನು ಗಜಕಾಲ !
ನೆಕ್ಕಲು ಕೊಲ್ವುದು ನಾಗರ ಸರ್ಪವು,
ನಗುತಲೆ ಕೊಲ್ವನು ಭೂಪಾಲ !

ಬಾಚುತಲೇ ಕೊಲ್ವರು ದುರ್ಮಾಗರು ’
ಹೀಗನುತೆಂದಿತು ಒಂದು ಮೊಲ :
‘ ನೀತಿಯ ಕೇಳಿರಿ, ಓರ್ವನ ಬಿಡಬೇ
ಕುಳಿಸಲಿಕಾಗಿಯೆ ತನ್ನ ಕುಲ,

ಊರನು ಉಳಿಸಲು ಕುಲಬಿಡಬೇಕು, ಸ್ವ
ದೇಶಕೆ ಊರನೆ ಬಿಡಬೇಕು
ತನ್ನನುಳಿಸಲೇ ಭೂಮಿಯ ಬಿಡಬೇ
ಕೆಂಬುದು ವ್ಯಾಸಾಖ್ಯರ ವಾಕ್ಯು ’

***

ಚಂದಮಾಮ

***

ಆಗಿಂದಿತು ಇನ್ನೊಂದು ಮೊಲವು 'ಛೇ,
ಹೆದರಿಕೊಂಡು ನಾವಿಲ್ಲಿಂದ
ಓಡುವುದನುಚಿತ, ವಿಷವಿಲ್ಲದ ಬರಿ
ಹೆಡೆಮಾತ್ರವುಳ್ಳ ಹಾವಿಂದ

ಬೆದರಿಸುವಂತೆಯೇ, ತಂತ್ರ ಮಾಡಬೇ
ಕೋರ್ವನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದೂದಟ್ಟು.'
ಅದು ಸರಿಯೆನ್ನುತ್ತೆ, ಪಟುವಹ ಮೊಲವನು
ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ವು ಬೆನ್ನಟ್ಟು.

ಲಂಬಕರ್ಣನೆಂಬಾ ಮೊಲ ಸಾಗಿತು
ಧೈರ್ಯದಿ ಗಜರಾಜನ ಬಳಿಗೆ
ಲಂಬಸ್ಥಾನದಿ ಸಿಂತೆದಿತು: 'ಗಜ,
ರಾಜತೇಜನೆ ನನ್ನೋ ನಿನಗೆ.'

ಯಾರು, ಏನು, ಏಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಗಜ,
ನೇಳಿತು ಮೊಲ 'ಓ! ಗಜವೀರ!
ಪ್ರಾಂತವಿದೆಲ್ಲಾ ಚಂದ್ರಗೆ ಸೇರಿದೆ
ನಾವುಗಳಾತನ ಪರಿವಾರ.

ಚಂದ್ರನ ಪ್ರಾಂತದಿ ಸೀವ್ ನೀರಾಡಲು
ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡನು ಎಮ್ಮರಸ.'
ಗಜ ಕೇಳಿತು: 'ಓ! ಹಾಗೋ? ಬರುವೆನು
ಎಲ್ಲಿರುವನು ಆ ನಿಮ್ಮರಸ?'

'ಅದಿಗೋ ಅಲ್ಲಾ ಮಡುವಿನಲಿರುವನು,
ಬನ್ನಿರೆ' ಎಂದು ಹೊರಟಿತು ಮೊಲವು
ಚಂದಿರ ರಾಯನ ಕಾಂಬ ಕೌತುಕದಿ
ಮೊಲದ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟಿತು ಗಜವು.

ಮಡುವಿನ ಬಳಿ ಮೊಲ ಸಿಂತು ಕಾಣಸಲು
ಗಜವು ಬಾಗಿ ನೋಡಿತು ಕೆಳಗೆ.
ಚಲಿಸುವ ಚಂದ್ರನ ತೋರಿಸಿ, "ಸರಿಯಿರಿ,
ಧ್ಯಾನಮುದ್ರೆ ಕೆಡುವುದು ಪ್ರಭುಗೆ!"

ಮೊಲದ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಿ ಗಜ
ಮಣೆದು ಓಡಿ ಹೋಯ್ತುಲ್ಲಿಂದ
ಚಂದ್ರ ಶತಕ ಸಂಬಂಧನ ಕಾಣುತೆ,
ತಡೆಯಿತಾನೆಗಳನಂದಿಂದ.

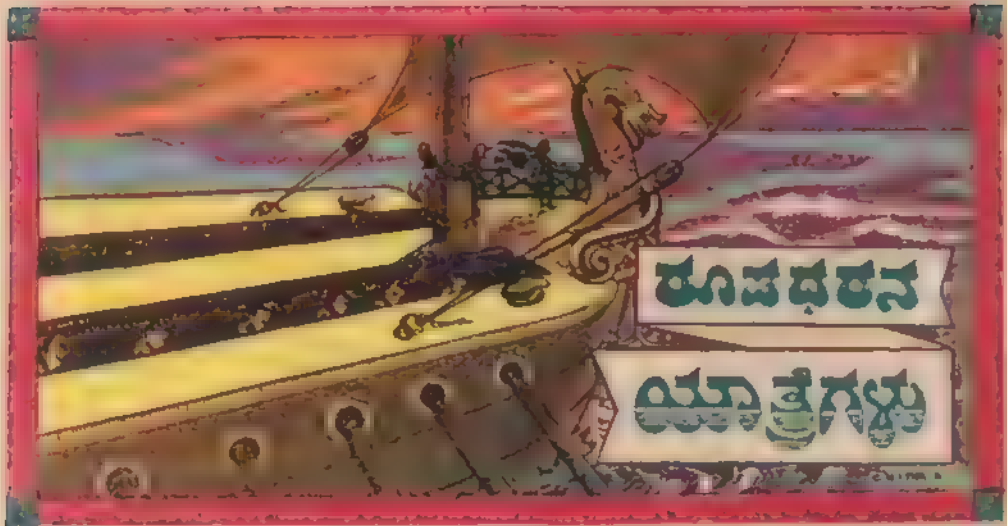
ಮತ್ತೆ ಆನೆಗಳ ಕಾಟವಿಲ್ಲ; ಅದ
ರಂತೆ ಸ್ವುದ್ರನಾಗಿಹ ದೊರೆಯ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೇಚಾಡಿಕೊಂಡುದಕೆ
ಕೇಳಿರಿನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯ.

ಚಂದಮಾಮು

13

[ರೂಪಧರನ ಸೂಳೆ ತೀರೆಯಾದರೊಂದೆ ಆತನು ಮರಣಪಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ಅನೇಕಜನ ರೂಪಧರನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ರೂಪಧರನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾರಾಗಿದ್ದರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ಮಂತ್ರಿ ನಿಲಗಂಧಿಯಾದವರು ರೂಪಧರನ ಮಗನಾದ ಫೀರಮತಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮದುವೆಗೆ ತೀರೆಯಾದ ಒಂದು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ಸುರಕ್ಷಿತ, ಪ್ರತಾಪಶಕ್ತಿ ಕಾಣಲು ಹೋದನು]

ಇಫಾಕಾದಲ್ಲಿ ರೂಪಧರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ದಿದ್ದ ಯುವಕರು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ತಿಂದು ತೇಗಿ ಜೂಜಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಫೀರಮತಿ ಕೈಕಾಡಿಗೆ ಸ್ವಯಂವಿಚಾರದ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಒಂದು ದಿನ ಮನೆಯ ಕೊಠಿಗೆ ಜೂಜಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಗುರಾಜ ಮರು-ಮಗಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದನು ಒಂದು ದುಬ್ಬು-ಮಗು ಅದೇಕೆ? "ಆಯ್ಯಾ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಂತಿಯಿಂದ ಫೀರಮತಿ ಎಂದು ಓದಿರಾಗಿ

ಬರುವರೋ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಅವರು ನನ್ನ ಹಡಗನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನನಗೆ ಹಡಗು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇವಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು" ಎಂದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

ದುಬ್ಬು-ಮಗು ಆಯುವಕನೊಂದಿಗೆ "ನನು" ಫೀರಮತಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಂತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಡಗನ್ನು ತರುವುದಿವನೇ? ಇದು ಒಂದು

ಒಂದು ಗ್ರೀಕ್ ಪ್ರರಾಣಕಥೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ

ನನೆಯಿತು" ಆ ಹಡಗಿನ ನಾವಿಕರು ಯಾರು " ಧೀರಮತಿ ಮತ್ತು ನೌಕರರೋ ಇಲ್ಲ ನೌಕರರೋ ಜನರೋ? ಧೀರಮತಿ ಪೈಲಾಸಿಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಾನಿಮಿತ್ತ ಹೋದನು?" ಎಂದು ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಪಡೆದೇ ಹಡಗನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ಒಂದು ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲಿಗೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ" ಗಂಡುಗಲಿಗೆಯಾದ ಯುವಕರು ಆ ಹಡಗಿನ ನಾವಿಕರು, ಅವರ ನಾಯಕ ಸಹಜ" ಎಂದು ಆ ತರುಣನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಿಡಿಗಳು ಕಾರಿದುವು. ಆತನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿನರತ್ತ ತಿರುಗಿ "ಇದೊಂದು ಸಹಿಸಲಾಗದ ಸಂಗತಿ.

*****

ನಮ್ಮ ಲ್ಲರ ಕಡೆಗೆ ಧೂಳೆರಚಿ ಆ ಪುಲರ ಧೀರಮತಿ ಹಡಗನ್ನು ಪಡೆದು, ನಾವಿಕರನ್ನು ಕೊತೆಗೊಡಿಸಿ ಪೈಲಾಸಿಗೆ ಕೇಳಿದನು. ಇವಳು, ಈಗ ನನ್ನ ಶರಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೊಡಗನ ಹಡಗನ್ನೂ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಜನ ಅನುಭವವನ್ನೂ ನಾವಿಕರನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ. ನಾನು ಧೀರಮತಿಯ ವಿಷಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು. ತರುವಾಯ ಅವರಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿದರು. ಧೀರಮತಿ ಪೈಲಾಸಿನಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವ ಮುಖ್ಯ ಹೊಂಚುಕಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಈ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಯಕನು.

ಆ ಪುಲರರ ಒಳಸೂಚು ಪದಮುಖಗೆ ನೌಕರರಿಂದ ತಿಳಿದುತು. ತನ್ನ ಮಗನಲ್ಲಿ ತಳವೂದ್ದ ಮುಂದರು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಸಕ್ತಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯುವತನಕ ಆತನ ಧೀರಮತಿ ಪೈಲಾಸಿಗೆ ಕೊಲ್ಲು ಸಮಾಲೋಚನೆ ತಿಳಿಯದು.

"ಇದ್ದೊಂದು ಜನ ನೌಕರರಿದ್ದೂ ಸಹ ನನ್ನ ಮಗನು ಪೈಲಾಸಿಗೆ ಹೋದ ಸುದ್ದಿ ನನಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಹೋಗಗೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಪದ್ಮಮುಖ ರೋದಿಸಿದಳು. ಅಂತಿಮೊಂದಿಗೆ ಪರಿಚಾರಕಿಯರೂ ಅತ್ತರು.

"ಮದಮುಖರು ಮದಮುಖಾಗಿ ಆಳು ನಂತಿದೆ. ತನ್ನ ಮಗನು ಪ್ರಯಾಣಹೋರಬ

*****

ಚಂದಮಾಮ

*****

*****

ನಿಷಯ ಇನಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದು, ಅಯ್ಯೋ
ಹೂ... ಎಂದು ಹುಳುಕಿದ ಒಬ್ಬ ಭೂತ.

“ನೀವು ಯಾರೂ ಬಾಯಿಪಾಕಬೇಡಿ.
ಫೀರಮತಿ ಹುಲಿ ಹುಲಿ ನಿಸ್ಸಾಯ
ಒಂದು ಹುಲಿ ಕೈದಾರೂ ತಿಳಿಯುವುದು.
ಹುಲಿ ಹುಲಿ” ಎಂದು ಹುಲಿ ಹುಲಿ
ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಲ್ಲಿ ರಕ್ತ... ಹುಲಿ ಹುಲಿ
ಕೊಂಡು, ಇನಳಿನಿಗೆ ಸಮುದ್ರ ತೀರಕ್ಕೆ
ಹೊರಡುವಲ್ಲಿ ನು. ಒಂದು ಹುಲಿ ಕತ್ತಿ
ಕರಾರಿಗನನ್ನು ಕೂಗಿಸಿ, ಅರಕ್ಕೆ ಹೊರವಾಗಿ
ಲಂಗರು ಹಾಕಿದರು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇನಳಿಗೆ ನೋಡಿ
ಕೊಂಡು, ಭೋಜನಮಾಡಿ, ಕತ್ತಲಾಗುವ
ಸಮಯವನ್ನೇ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಂದು ಪದ್ಮಮುಖಿ ಊಟಮಾಡಲಿಲ್ಲ.
ಆ ರಾತ್ರಿ ಆಕೆಗೆ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ
ಮಗನನ್ನ ಹ್ಯಾರದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡುವ
ಭಾಗ್ಯವಿಡಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಆಕೆ
ನಾ ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತಾದಳು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಪದ್ಮ
ಮುಖಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಳಾದ ತಂಗಿ ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಂಡು “ಹುಲಿ ಹುಲಿ ಹುಲಿ, ನಿಸ್ಸ
ಮುಖಿಗೆ ಹೂವು ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಯು
ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೇಳಿ ಹುಲಿ ಹುಲಿ.

ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ತನ್ನ ಹಡಗನ್ನು ಒಂದು
ಕಲ್ಲುಬಂಡದಿಂದ ಧ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಸಡುಕಿಸಿಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಲಂಗರು ಹಾಕಿಕೊಂಡನು.
ಆತನು ಕಾಲಯಾನಂತೆ ಧೀರಮತಿಗಾಗಿ
ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅತ್ತ ಧೀರಮತಿ ಪ್ರಣಾಸಿಂದ ಆಸ್ತನೆ
ಪಡೆದು. ಅನೇಕ ಬಹುಮಾನಗಳೊಂದಿಗೆ
ಸ್ವದೇಶದ ಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟನು.
ಅನರಿದರೂ ಸಮುದ್ರ ತೀರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೇವತೆ
ಗಳಿಗೆ ಬರಿಯನ್ನು ಅಸಿಸಿ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ
ಹೊರಟರು. ಆದರೆ ಅವನು ನೌಕೆಯನ್ನು
ವಾಡಿಕೆಯ ರೇವಿನಬಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸದೆ
ಬೀರಿದೊಂದು ರೇವಿನಬಳಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕಾನುಮಾತ್ರ
ನೌಕೆಯಿಂದ ಇಳಿದು “ನೀವು ನಗರಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ. ನಾನು ಹುಲಿಚೀಕನನ್ನು ನೋಡಿ
ಕೊಂಡು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ”
ಎಂದು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಧೀರಮತಿ ಹುಲಿ ಚೀಕನ ಗುಡಿಸಲನಬಳಿಗೆ
ಬರುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ರಾಸಫರ ಮತ್ತು ಹಂಪಿ

***** ಚಂದಮಾಮ *****

ಚೇತರು ಅತಿಗೆ ಮದಾಂತ್ರಿವರು. ಗುಣಿಸಿಂನ
ಪೊರಗಿದ್ದ ನಾಯಕರು ಫಲಮತಿಯನ್ನು
ಗುಣಿಸಿ, ಬಾಲನಾಡಿಸುತ್ತಾ ಆವನಬೀಗೆ
ನುತೇಷವಿಂದ ಕುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಿಡಿದುಳು.

“ನಿನ್ನ ಪರಿಚಯದವರು ಯಾರೋ
ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಬೇಕು. ವಾಯಿಗಾಗಿ
ಬಿಡಲಿದೆ. ಆನ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತೋಷಮಂದ
ಕೂಗುತ್ತಿವೆ.” ಎಂದು ರೂಪಧರನು ಹಂಪಿ
ಚೀಕನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಮಾನ್ಯರನ್ನು ಮಾತು ಮುಗಿಸುವವರೊಳಗೆ
ಸಮಾಜಿ ಧೀರನು ತಿ ಹೆಣ್ಣಿನೊಳಗೆ
ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಹಂದಿ
ನೀರನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಎತ್ತು. ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ
ಬುಬ್ಬುಮಾನನೊಳಗೆ ಹಿಡಿದು, ಹೂರದೇಶದಿಂದ

ಹಂತಿರಾಗಿರುವ ಕುವರನನ್ನು ತಂದೆ ಜಿನ್ನಿ ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಕ್ಷು ಕೊಂಡು "ಬಂದೆಯಾ, ಮಗೂ, ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುವೆನೆಂದು ನೆನೆಸಿರಿಸುತ್ತಾ ಬಳಿಗೆ ಬಾ ಮಗೂ. ನಾನು, ಗೂಢನಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವುದೇ ಆವರೂಪ. ನೆಲೆನಾ ನೆಗೆ ಹೊಡೆದೆಯಂತೆ ಸಿದ್ಧಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಮೂಢಿ ಹಂದಿತಿಳಿದ ಕನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅನಂದ ಬಾಷ್ಪಗಳು ಉದುರಿದುವು.

“ಅಂದಲೇ ಎದುರಿಗೆ ನೋಡಿದ . ಮನೆಯ
ಕಡೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದು” ಅದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಾದ
“ಯೋ” ಇಬ್ಬರೂ, ಯಾವುದಾದರೂ ಅನುಮತಿಯನ್ನು
ನಿರಾಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ” ಎಂದು
ಭೀರಮತಿ ಕೇಳಿದನು. “ಅಂತಹ ನಿರೀಕ್ಷೆ
ನೇನು ಇಲ್ಲ ಮಗು. ಆಕೆ ಎಂದಿನಂತೆಯೇ
ಇದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆಯು ಕೂಡೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ದುಡಿ
ವಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು, ಕನ್ನ
ಯವರಾದ ನಳ ನಿಷ್ಕರಾದಳು. ಅನುತಪ್ಪುವ ಸ್ಥಿ
ತಿವಳೆಂದನು. ಭೀರಮತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕು
ಯನ್ನು ಇಸುಗೊಂಡನು.

ಪೊರಮತಿ ಮಗ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು
ಕಂಡು ರಣನಾಥರನು ಎದ್ದುನುತ್ತು ಅವನಿಗೆ
ಸ್ವಲ್ಪಕೂಡಲ ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಪೊರ
ಮತಿ "ಎಳಬೇಡಿ ಪಾಪ. ನಾನು ಇಷ್ಟೇ
ಎಲಾ ದರೂ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ" ಎಂದ.

ರೂಪಕವನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು
ಕೊಂಡನು. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಭೀಷ್ಮನು ತನ್ನ
ಜೀವನ ಸಮಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ಕಳೆದಿದ್ದನು, ತರು

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

ಚಂದ್ರನಾಮ

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

*****

ನಾಯು ಮೂವರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂಗಿತು ಕೊಂಡರು. ಊಟವಾದನಂತರ ಧೀರಮತಿ ಹಂದಿಚೇಕನೊಂದಿಗೆ "ಅಜ್ಜ, ಇವರು ಯಾರು? ಯಾರು ಈತನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಮಗೂ, ಈತನು ನಾನು ಕ್ಷೇತ್ರ ದೇಶ ದವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿರುವನಂತೆ. ಲೋಕಸಂಚಾರ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಈತನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಒರೆ ದಿರುವಂತಿದೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರಮಾದಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಗುಡಿಸಲ ನಡೆದಾನೆ. ಈತನನ್ನು ನನ್ನ ವರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಸುತ್ತಿಸಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂದಂತೆ ಮಾಡು" ಎಂದ ಹಂದಿಚೇಕ.

"ನನಗಿಂತಲೂ ಸುಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಅಜ್ಜ, ಈತನನ್ನು ನಮ್ಮ ನನೆಗೆ ಹೇಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆ? ನಾನು ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವನು, ಮನೆ ತುಂಬಾ ರಕ್ತಗಳ ವಾರಿ. ಮದುವೆಯಾಗುವಂತೆ ನೀನು ಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲಾಗಿ ಬಾಧೆ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡಲಾರದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈತನಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಟ್ಟೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪಾದ ರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ವಿಡ್ಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿ. ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಗುಡಿಸಿನಲ್ಲೇ ಉಳಿಸಿ ಕೊಂಡು ಈತನ ಯೋಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡಿರು. ಈತನನ್ನು ಪೋಷಿಸುವವರಾ

ನಿನ್ನದ್ದೊಲಿದಂತೆ ನಾನೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈತನಿಗೆ ಬೇರಾದ ತಿಂಚಿ ತಿರ್ಪುಗಳನ್ನೂ, ಬಿಟ್ಟು ಬರೆಗಳನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ದಯಾಕರ ಮಧ್ಯೆ ಇವರು ಬರುವುದು ನನಗೆ ಸುತರಾಂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈತನನ್ನು ಗೇಲಿನಾಡಿ, ಹಿಂಸಿಸಲೂ ಹೇಸುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಧೀರಮತಿ.

ತರುವಾಯ ಹಂದಿಚೇಕನೊಂದಿಗೆ "ಅಜ್ಜಾ, ನೀನು ಕೊಡಲೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಭೇಟಿನಾಡಿ, ನಾನು ಸ್ಥಳಾಸನಿಂದ ಹಂತಿರುಗಿಬಂದು ನಿನ್ನ ಗುಡಿಸಿನಲ್ಲಿರಬೇನೆಂದೂ, ನನಗಾಗಿ ತಿಂತಿ ಪಡವಾರದೆಂದೂ ಹೇಳು" ಎಂದನು. "ಬಾಬು, ನೀವು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬಂದಿ

***** ಚಂದಮಾಮು *****

ಸಂದ ನಿನ್ನ ತಾತಂದಿರು ಕನ್ನವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿ
ವಂತೆ, ಅವರಿಗೂ ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಬರಲಿ!”
ಪಾಪ, ಹಿರಿಯರು” ಎಂದ ಹಂದಿಚೇಕ.

“ನೀನು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಬೇಡ.
ಸಮಯನೋಡಿ ಯಾಕೊಂದಿಗಾದರೂ ಈ
ಗೂ ತಾತನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಅಪ್ಪನಿಗೆ
ಕೇಳು. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದುಬಿಡು” ಎಂದ ನೀರವತೆ. ಹುಡುಗನು
ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು. ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ
ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದರು.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಗುಡಿಸಲಿನ ಮೊರಗೆ
ಬುದ್ಧಿಮತಿವೇಷ ಪ್ರಕೃಷ್ಟವಾಗಿ, ರೂಪಧರ
ನಿಗೆ ಮೊರಗೆ ಬರುವಂತೆ ಸನ್ನಿವೇಶವಾಯಿತು.
ರೂಪಧರನು ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಮೊರಗೆ

ಬಂದನು. ದೇವಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ “ನಿನ್ನ
ಮಗನು ನಿನ್ನ ಮೊರೆಯ ಹೇಳಿಬಿಡು. ಆತನ
ಸಹಾಯದಿಂದ ನಿನ್ನ ವೈಂಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶ
ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗು. ನಿಮಗೆ ನಾನು
ಜಿಂಬಲವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ಹೆದರಬೇಕಾದ
ಪ್ರಸಂಗವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ರೂಪಧರ
ನನ್ನು ತನ್ನ ದಂಡದಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದಳು.

ಕೂಡಲೇ ರೂಪಧರನ ಸ್ವಕ್ಕುಗಟ್ಟಿದ
ಮುಖ ಮೂರುಮಾಗಿ ಆತನು ತೇಜಸ್ವಿವಂತ
ನಾಗಿ ಕುಳಿತೊಳಿಸಿದನು. ಆತನ ಉಡುಪುಗಳೂ
ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿದವು. ಓಗಿಗೆ ರೂಪಾಂತರ
ಮೊಂದಿ ಬಲಗ ಪ್ರಸೇವಿಸಿದ ರೂಪಧರನನ್ನು
ಕಂಡು ನೀರವತೆ ಬಿರಗಾಗಿ, “ಅಯ್ಯಾ,
ತಾವು ಮಾಡು. ದೈವಶಕ್ತಿಯನ್ನೇಕೆ?
ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವರು ಓಗಿಗೆ ರೂಪಾಂತರ
ಮೊಂದಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸರಲಿಗೆ ಈ ತೇಜಸ್ವಿ, ಕಾಂತಿ
ಎಷ್ಟೆಂದ ಬರಲಿಕ್ಕೆ?” ಎಂದನು.

ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ
ಕೊಂಡನು. “ಮಗನಾ, ನೀನು ನಿನ್ನ ತಂದೆ,
ರೂಪಧರ. ಅನೇಕ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭ
ವಿಸಿ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂತಿರಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೆ” ಎಂದು
ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ತನ್ನ ಯಾವತ್ತೂ ಅನುಭವ
ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ “ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ
ಉಂಡಾಳಿಗಳು, ಪುಂಡರು, ಕದ್ದಾಳಿ” ಅವರಿಲ್ಲ
ರನ್ನೂ ನಾಶ ಹುತಗೊಳಿಸಬೇಕು” ಎಂದ
ರೂಪಧರ. “ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಹುತ್ತ ಜನರಿರು
ವರು. ಅವರನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅರು ಜನ ಸೇವಕ

*****

ಯೋರೆ. ಅವರೊಂದನ್ನೂ ನಾವು ರೇ ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲಾರೋ... ಎಂದು ತನ್ನ ಸಂತಯ ಮಾಡಿಸಿದ ರೋಮಕ.

"ಹುಡುಗ, ನಾವಿಬ್ಬರೇ ಇರುವೆವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡ. ನನ್ನಿಗೆ ಸರಸ್ವತಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾನು ನಾಳೆ ಬೆಳಗಾಗುವವುನ್ನು ಮನೆ ಸೇರಿಕೊ. ನಾನು ನನ್ನ ಬಳಿ ಕನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಈಗ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ದುರ್ಮಯ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವೂ ಇವೆದರೂ ನಾನು ಕಾಣ್ಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಕೊನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅದರ ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಕಣ್ಗವನನೂ ತ್ರಾಸವು. ನಾನು ಸೂತನೆಳೆದ ಕೂಡಲೇ ಗೋಪಿಯು ಮೇಲಿರುವ ಅಂಧನನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು, ಮಹತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲುವುದು ಕೂಡ ಬಿಡಬಾರದು. ಅವರು ಯಾರಾದರೂ ಅಯ್ಯಾ ಗಳವಿಷಯ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ತುಕ್ಕುಬಿಡುವು ಮಾಡಲು ಅಸಕ್ತರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತೆಂದು. ಅಂತಹ ಅಸಕ್ತರನ್ನು ಬೇರೆತೆಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳು. ಅದರೊಂದು ವಿಷಯ ನೆನಪಿರಲಿ. ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಅನಾಥ ವಾದ ಅಯ್ಯಾಳು ಅಂದರೆ ಎರಡು ಗಂಡಾಣಿ. ಎರಡು ಕುದುರೆ, ಎರಡು ಎಲ್ಲೆಗಳು ಸಮಾನ ದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲಿ. ನಿನ್ನ ಕಂಠಾತಿ ಕೂಡಿದು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸೈನುರೆಯಬೇಡ; ಜಗಳವಾಡಬೇಡ. ಸುಸ್ತು ಕೆಲಸಕ್ಕೋಳು, ಹುಸಾರ ! ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖವಿಷಯ.

ನಾನು ಇದ್ದಾಕಾಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವವಿಷಯ ಎಂದು ಹುಳುವಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾಂದು. ನಿನ್ನು ಕಾಣುಗೂ ಹೇಳಬೇಡ. ಸದಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯ ನನ್ನಿಬ್ಬರೇ ಇರಲಿ." ಎಂದು ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಭರಮತಿ ಸ್ವಭಾವಾನಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದ ಹಡಗು ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿತು. ಅ ಹಡಗನ್ನು ಸಂಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವರೂ ಒಬ್ಬನು ರೂಪಧರನ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಆ ವಕ್ತೃ ಮೂರು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಭರಮತಿ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮದ್ರ ಮುಖಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ನಾವಿಕನು ಬಂದ ವಿಷಯ ನನ್ನಿತ್ತು ದುರ್ಮಯ ಕಳವಳಗೊಂಡರು.

***** ಚಂದಮಾಮ *****

*****

ಧೀರಮತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹೊರಟ ತಂಡ
ದವರು ಸಹ ವಿಫಲವಾಗಿ ಆಗಲೇ ಹಿಂತಿರು
ಗಿದರು. ಆ ದುರ್ಮಕ್ಕಿರೂ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ
ಸಮಾಧೀಶನ ಸಹಸಿದರು. ಅವರನ್ನು
ಕುರಿತು ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹೀಗೆಂದನು:

“ಈವಾಲಿ ಆ ಧೀರನು ಲೋಕದೊಂದಿಗೆ
ಹೊರಟಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳು
ಹಿಸಿದುದರಿ ನಮಗೆ ಮುಕ್ತಿ ದೊರಕಿತ. ಪ್ರಜೆ
ಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ನಮ ಮೇಲೆ ಕುರಿತರಾ
ಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವನು ಮರಣದೊಂದಿಗೆ ಸಾವು
ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹಾಕಿಸಿದನೆಂದು ತೇಳಿ
ದನು. ಆಗ ಪ್ರಜೆಗಳು ದುಃಖಿಸಿದ್ದು ನಮ ನ್ನು
ವೇಶಭ್ರಮ ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವರು. ಅದುವರಿಂದ
ನಾವು ಧೀರಮತಿ ನೂರನ್ನೂ ಪ್ರಣೀತರು
ನಾಗಿ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಲ್ಲುವುದು ಉಚಿತ.
ಅವನ ಯಾವತ್ತೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ಹುಚಿ
ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪದ್ಮಮುನಿಯನ್ನು ವಿವಾಹ
ವಾಗುವಾತನಿಗೆ ರೂಪಧರನ ಮನೆ ಸೇರು
ವುದು. ಧೀರಮತಿಯನ್ನು ಉಳಿಯಗೊಟ್ಟರೆ
ನಾವು ರೂಪಧರನ ಮನೆಯವರಲು ಅವಕಾಶ

ವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರವರಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುಕೊಂಡೇ
ಪದ್ಮಮುನಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವ
ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. “ನಮ ಕೇವಲಮಿತಿ”
ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?”

ಧೀರಮತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಾದಲ್ಲಿ
ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೂಚಿ
ಸಿದರು. “ಧೀರಮತಿಗೆ ಸಾಯುವ ಯೋಗ
ವಿಡಿದೋ ರಾಕ್ಷಸರ ತೀವ್ರಕೊರತು ನಾವು
ಅವನಮೇಲೆ ಕೆಡಾಕಾಡುವರು. ಅವನಿಗೆ
ಸಾಯುವಯೋಗವಿಡಿದೊಂದು ವೈವರ್ದಗಳು
ನುಡಿದರೆ ನಾನೇ ಆ ಕೆಲಸಮಾಡುವೆನು.
ಆತನಕ ನಾವು ಅವಸೂನವಾರದು”
ಎಂದನೊಬ್ಬ. ಇತರರು ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ಜೊಂದಿಗೆ ಏಕೀಭವಿಸಿದರು.

ಸಂಜೆ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ
ಹಿಂತಿರುಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯ ರೂಪ
ಧರನನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು.
ರಾತ್ರಿ ಉದಯಾದಯಂತರ ಧೀರಮತಿ ತನ್ನ
ತಂದೆ ಮತ್ತು ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ ಆ ಗುಡ
ಸಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವರು. [ರನ್ನೂ ಇದೆ]

ಜ್ಯೋತಿಷಿ

ಕಮಲಜ, ಬೆಂಬಾಯಿ

ಬನ್ನಿರಿ ಜನರೆ ತಿಳಿಯಿರಿ ತಮ್ಮ
ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ |
ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳಿದ ವಿಷಯ
ಕೊಟ್ಟಿರೆನಗೆ ಎಂಟಾಣೆ ||

ಹೆಸರೇನೆಂಬುದ ಬಲ್ಲಿರೆ ನೀವು
ಹನುಮಂತಯ್ಯ ನೆನ್ನುವರೆನ್ನ |
ಜೋತಿಷ್ಯ ಶಿಖಾಮಣಿ ತ್ರಿರಂಗ
ಪುರನಿವಾಸಿ ಇದು ಬಿಡುವೆನಗೆ ||

ಭಾಗ್ಯದ ಕದವು ತೆರೆಯುವದೆಂದು
ಹೇಳುವೆ ಮದಗಿರಿ ಎಂಟಾಣೆ |
ಮಡಿಯುವಿರೆಂದು ನುಡಿಯುವೆನೀಗ
ನೀಡಿದರೆನಗೆ ಎಂಟಾಣೆ ||

ಹೆಣ್ಣಿನ ಯೋಗವು ನಿಮಗಿಹುದಾದರೆ
ಹೇಳುವೆನೀಗಲೆ ಎಂಟಾಣೆ |
ಗೃಹಗಳು ನೀಡುವ ಪೀಡೆಯ ಕುರಿತು
ನುಡಿಯುವೆ ಮದಗಿರಿ ಎಂಟಾಣೆ ||

ಅಪಿಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲವ ಹೇಳುವೆ
ಕೊಟ್ಟಿರೆನಗೆ ಎರಡ್ರೂಪಾಯಿ |
ವಿಶೇಷ ವಿಷಯವ ಮೂಲದಿ ಹೇಳುವೆ
ಐದು ರೂಪ್ಯಗಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ||

ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯದು ಚಾರ್ಚನನುಲೆ
ಚಿಕ್ಕಾಸೊಂದು ಸಿಕ್ಕದು ಹಿಂದೆ |
ಜೋತಿಷಿ ನುಡಿದಿ ಮಾತೇಕಡೆಯದು
ತುದಿನೊದಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತದಕೆ ||

ಬತ್ತಿ

::

ಪ. ಸೀತಾರಾಮಭಟ್ಟ, ಮುತ್ತಜ್ಜಿಲ

ತನ್ನ ಕಾನು ಸುಡಿಸಿಕೊಂಡು
ಉರಿಯುತ್ತಿಹುದು ಬತ್ತಿ
ಸೇನೆ ಗೈವ ಹರುಷದಿಂದ
ಮೊಗವ ಮೇಲಕತ್ತಿ ||

ಸುತ್ತವರಿದ ಕತ್ತಲೆಯನು
ಮೆಟ್ಟಿ ದೂರಕಟ್ಟಿ

ಲೋಕವನ್ನೆ ಬೆಳಗಲೆಂದು
ನಿಂದ ಹಿರಿಯ ಜಟ್ಟಿ ||

ನಮ್ಮನಾವು ಸವೆಸಿಕೊಂಡು
ನಾಡ ಸೇನೆ ಗೈದು
ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆಯೆ ಬತ್ತಿ ನಮಗೆ
ಕಲಿಸುತ್ತಿಹುದು ಹೌದು ||

ದೇವರ ತಟ್ಟೆ

ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ತೀರದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸೌಭಾಗ್ಯಮ್ಮನೆಂಬವೃದ್ಧಳೊಬ್ಬಾಕೆ ಇದ್ದಳು. ಆಕೆಗೆ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಆಕೆಯ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಪಾಯುಷಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತೀರಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಗಂಡಂದಿರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರು. ಆಕೆ ಮೊಮ್ಮಗಳಂದಿರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆಡಿಸಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಗೋಪಿಯೊಬ್ಬನೇ ಆಕೆಗೆ ಮೊಮ್ಮಗ. “ಇವನನ್ನು ಸಾಕಿಸಲುಹಲು ನಾನು ಜೀವಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಆಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನನ್ನು ತುಂಬಾ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಗೋಪಿ ನೋಡಲು ಸುಂದರನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಬಲಶಾಲಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಅವನು ತುಂಬಾ ಸರಳ ಜೀವಿ. ಅವನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಅಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಎತ್ತಿನಗಾಡಿ. ಗಾಡಿಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ, ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯರು ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುಗ್ಗಿಯಕಾಲ ಮುಗಿದರೂ ಅವನ ಗಾಡಿಗೆ ಕೆಲಸವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕುಂಬಾರರಿಗೆ ಆ

ಊರು ತುಂಬಾ ಹೆಸರು ವಾಸಿ. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಮಡಕೆ, ಹೂಜಿಗಳನ್ನು ನಗರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಲು ಗೋಪಿಯ ಗಾಡಿ ತುಂಬಾ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಗೋಪಿಯ ಮನೆಯಗೋಡೆಗೆ ಒಂದು ಚೀಲ ತಗಲಿ ಹಾಕಿತ್ತು. ಆ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ದೇವರ ತಟ್ಟೆಯಿರುವುದೆಂದೂ ಅದು ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಕೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ಬಾರದೆಂದೂ ಅಜ್ಜಿ ಗೋಪಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಆ ತಟ್ಟೆ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದಿರುವುದಾಗಿ ಅಜ್ಜಿ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

ಗೋಪಿಗೆ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಅಜ್ಜಿ ಪಾರ್ಥಿವಾಯುವಿ ಸಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಆಕೆ ಗೋಪಿಯನ್ನು ಕರೆದು “ಮಗೂ ದೇವರ ತಟ್ಟೆ ಜಾಗ್ರತೆ. ಅದರ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತು ಕೊಡು” ಎಂದಳು. ಗೋಪಿ ಅದನ್ನು

ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಜ್ಜಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟನು. “ದೇವರ ಅನುಮತಿಯಾದ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಮಾರಬೇಡ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡಬೇಡ” ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಮತ್ತೆ ಗೋಪಿ ಏನೋ ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜಿಯ ಪ್ರಾಣ ವಾಯುವೇ ಹಾರಿಹೋಗಿತ್ತು.

ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಗೋಪಿ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ನೆನೆ ನೆನೆದು ಆತ್ತನು. ಅಜ್ಜಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ತಾಯಿತಂದೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿದ್ದಳು. ಮರಣ ಪಟ್ಟವರಿಗಾಗಿ ದಿನಗಟ್ಟಲೆ ಆಳುವುದು ಸಂಪನ್ನರಿಗೆ ಸಾಗುವುದೇ ಹೊರತು ಬಡವರಿಗೆ ಸಾಗದು. ಗೋಪಿ ಮಾರನೇಯ ದಿನವೇ ಗಾಡಿ ಕಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನೇಲೆ ಹಾಜರಾದನು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ವಿಧಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಯಾದಿನದ ದುಡಿತದಿಂದಲೇ ಅವರ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಅಜ್ಜಿ ತೀರಿಹೋದ ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಏನೋ ಒಂದು ಭಾರಿ ಕೊರತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಗಾಡಿ ಬಿಚ್ಚಿ, ತಾನೊಂದು ಮೂಲೆ ಸೇರಿ ತನ್ನ ನಾಯಿಯನ್ನು ಆಪ್ತಿಕೊಂಡು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅಳುವುದು ಅವನ ದಿನಚರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಅಜ್ಜಿ ತೀರಿಕೊಂಡನಂತರ ಮನೆಯ ಅಡಳಿತವೆಲ್ಲಾ ಅವನ ತಂಗಿಯರ ಪಾಲಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಹತ್ತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡಲು ಅಜ್ಜಿಯರ

ಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮನೆಗೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕಂಡಕಂಡ ಮನೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಸರಪ್ಪಣಿಸಿ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಕುಲುಕ ತೊಡಗಿದರು.

“ಗೋಪಿ, ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ತರುಣ ನೀನು. ಒಳ್ಳೆ ಸಂಬಂಧ ನೋಡಿ ಮದುವೆಯಾಗು. ನಿನ್ನ ಸೋದರಿಯರು ಇನ್ನೂ ಎಳೆಯರು. ಮನೆಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರುವ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಅವರದು” ಎಂದು ನೆರಹೋರಿ ಜನ ಅವನಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು.

“ನನ್ನ ತಂಗಿಯರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಲಿ. ನನಗೇನು ಅವಸರ?” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಗೋಪಿ. ಗೋಪಿ ತರುಣೋಬ್ಬಳನ್ನು ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ

ಸಂಭವವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇತ್ತು. ಅವಳು ಕುಂಬಾರರಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯನಾದ ತಿಮ್ಮನ ಮಗಳು, ಪಾರ್ವತಿ. ಗೋಪಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ತಿಮ್ಮನಿಗಾಗಿ ಗಾಡಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಆಸೆಕಾರ ಒದಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸಲಿಗೆ ಯಿಲ್ಲವಾದರೂ ಗೋಪಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಪಾರ್ವತಿ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುವಳು. ತನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಅರಿತ ಗೋಪಿ ತುಸು ದೂರವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಗೋಪಿಯ ಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟಿತು. ಅವನ ಒಳಿಯಿದ್ದ ಎತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತ್ತುಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೊಂದು

ಕಾಲು ಮುರಿದುಕೊಂಡಿತು. ಗೋಪಿಗೆ ತನ್ನ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಆ ಕಷ್ಟವಕ್ಕದವರು ಕೊಂಚ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಕೊಡಬಲ್ಲ ಹಿರಿಯರು ಅವನ ಸೆರವಿಗೆ ಒರಲಿಲ್ಲ. ತಿಮ್ಮನು ಗೋಪಿಯಿಂದ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಕಷ್ಟಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಗೋಪಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಗೋಪಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಲೆ ಹಚ್ಚಲಾಗದಂತಹ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ಗೋಪಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಬಂದು “ತಮ್ಮಾ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಹಳೆ

ದಾದ ತಟ್ಟೆ ಯೊಂದು ಇರುವುದಂತೆ. ನಾನು ನೋಡ ಬಹುದೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಗೋಪಿ ಗೋಡೆಗೆ ತಗಲುವಾಕಿದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಆ ಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಲು ಕೈಚಾಚಿದನು. ಆಗ ಗೋಪಿ "ರಾಯರೇ, ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾರದು. ನಾವೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ" ಎಂದನು. ವ್ಯಾಪಾರಿ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು "ಮುಟ್ಟಕೂಡದೆಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಂದೆ" ಎಂದ. "ಅದನ್ನು ನಾನು ಮಾರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಗೋಪಿ.

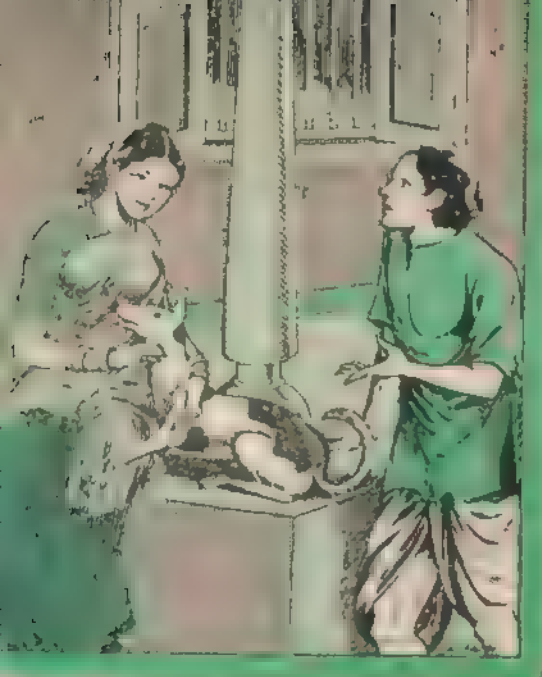
"ಹಾಗೆ ಗೋಡೆಗೆ ತೂಗ ಹಾಕಿದರೆ ಬಂದ ಬಾಗ್ಯವೇನು? ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡು

ತ್ತೇನೆ, ನನಗೆ ಸಷ್ಟವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ" ಎಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ಗೋಪಿ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ತನಕ ಆಶೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ. ಗೋಪಿಯ ಶರೀರ ಕಂಪಿಸಿತು. ಆ ಹಣದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಎತ್ತನ್ನು ಕೊಂಡು ಗಾಡಿ ಹೂಡೆಯ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯಕಡೆಯ ಮಾತುಗಳು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದುವು. ಗೋಪಿ ದೇವರ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾರಲು ಸಿರಾಕರಿಸಿದನು. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಗೋಣಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಗೋಪಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ತಟ್ಟೆ ರುದ್ರಮದೇವಿಯ ಕಾಲದ್ದು. ಶುದ್ಧ ಅವರಂಜಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ತಟ್ಟೆ. ಓರಂಗ್‌ಜನ್ನು ಯವನರು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಆ ತಟ್ಟೆ

ಅನೇಕರ ಕೈಬದಲಾಯಿಸಿ ಗೋಪಿಯ ಮುತ್ತಾತನ ಮನೆ ಸೇರಿತು. ಅವರು ಅವನ್ನು ಕಾಕತೀಯರಾಜರ ಅಸ್ತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಸ್ವಾಭಾವ ತಾಳಿ ಅವನ್ನು ಜೋಪಾನಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಸುಖ ಹೇಗೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹರಡಿತು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನು ಗೋಪಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ತನಗೆ ಮಾರುವಂತೆ ಕೇಳಿದನು. ಗೋಪಿ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಬಂದುಹೋದ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ನರ್ತಕರು ಗೋಪಿಯ ಮನಗೆ ಬಂದು ದೇವರ ತಟ್ಟೆ ಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ಸುಕತೆ ತೋರಿದರು. ಒಂದು ನೋತ್ತು ಊಟಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದುವೇಳೆ ಉಪವಾಸವಿರಬೇಕಾದರೂ ಗೋಪಿ ದೇವರ ತಟ್ಟೆ

ಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರಲು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನಷ್ಟೆ. ಅವಳು ಗೋಪಿಯ ನಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಿದಳು. ಆ ನಾಯಿಯಾದರೂ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಅವಳಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬಾಲವಾಡಿಸುವುದು.

ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಸ್ಥಿತವಂತರ ಸಂಬಂಧ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದನಂತರ ಗೋಪಿಯ ಉತ್ಸಾಹ ವೆಲ್ಲಾ ಉಡುಗಿಹೋಯಿತು. “ನಾನು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಿರಲು ಬೇರೆ ಯಾರು ಮದುವೆಯಾದರೇನು” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಹೊಂದಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು. ತಿನ್ನಣ್ಣನ ವ್ಯವಹಾರ ನೋಡಿದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ತೀರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆತನು ಸಿರಿವಂತರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ವಿಪರೀತ ಬಡ್ಡಿಸೇಳಿಯುವನೆಂದು ಜನ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರ್ಷ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಗೋಪಿಯ ಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಚಿಂತಾ ಜನಕವಾಗಿತ್ತು. ಅಜ್ಜಿಯ ಮರಣದಿಂದ ಈ ಮನೆಗೆ ಆರಿಸ್ವ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಗೋಪಿಯ ಹಿರಿಯತಂಗಿ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಳು. ಗೋಪಿಯೇ ಮನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು

ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಮೈ ಗೋಪಿ
'ನನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೇಕೆ ದೇವರ ತಟ್ಟಿ ಪರಿಹರಿಸ
ಬಾರದು' ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವನು.

ಒಂದು ದಿನ ಶಿವಣ್ಣ ಗಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು
ಬರುವಂತೆ ಗೋಪಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.
ಅಂದು ನಗರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮುಟ್ಟಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳ
ನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಆ ಕೆಲಸದೊಂದಿಗೆ
ಗೋಪಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಹಚ್ಚಿದ
ಶಿವಣ್ಣ, ಗೋಪಿಯ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಪೈಲಿಯನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು, "ಈ ಹಣವನ್ನು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ
ಮಂಡಿ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ
ರಸೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಾ. ನೀನು ಒಳ್ಳೆ
ನಂಬಿಕಸ್ತನೆಂದು ತಿಳಿದೇ ಈ ಕೆಲಸ ನಿನಗೆ
ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ಶಿವಣ್ಣ.

ತನ್ನಲ್ಲಿ ಶಿವಣ್ಣನಿಗೆ ಬಹಳ ನಂಬಿಕೆ
ಯಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಗೋಪಿ ಹರ್ಷಿಸಿದನು.
ಗೋಪಿ ಗಾಡಿ ತುಂಬಾ ಮಡಕೆಗಳನ್ನು ಹೇರಿ
ಕೊಂಡು ತನ್ನ ನಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ನಗರಕ್ಕೆ
ಹೊರಟನು. ಮಡಕೆಗಳನ್ನು ತಲುಪಿಸ
ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿ
ರಾಮಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದನು. ಅವನು ರಾಮಯ್ಯನ ಮನೆ
ಸೇರುವವೇಳೆಗೆ ಮಘಾಹ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಗೋಪಿ
ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಗಾಡಿಯಿಂದ ಬಿಚ್ಚಿ, ತನ್ನ
ನಾಯಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಕಾವಲಿರಿಸಿ, ವರ್ತಕನ
ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ವರ್ತಕನು
ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಸೀತಿ ಕೊಡಲು

ಸ್ವಲ್ಪತಡವಾಯಿತು. ರಸೀತಿಯೊಂದಿಗೆ
ಗೋಪಿ ಹೊರಗೆಬಂದು ನೋಡಿದರೆ
ನಾಯಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಗಾಡಿ, ಎತ್ತುಗಳೂ ಇರ
ಲಿಲ್ಲ. "ಸರಕಾರದವರು ಅಂಥ ನಾಯಿಗಳನ್ನು
ಹಿಡಿದೊಯ್ಯುವರು. ಈ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ತಿಳಿ
ಯದೇ?" ಎಂದು ಹಾಡಿಗರು ಕೇಳಿದರು.

ಗೋಪಿಗೆ ಆಕಾಶವೇ ಕಳಚಿಬಿದ್ದಂ
ತಾಯಿತು. "ನನ್ನ ಗಾಡಿ, ಎತ್ತುಗಳು
ಏನಾದುವು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಯಾರೋ ಅದನ್ನು ಆಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಹೋದರು" ಎಂದರು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನ.

ಗಾಡಿ ಎತ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನಾಯಿ ಕಾಣಿಸ
ದಿರಲು ಅವನು ತುಂಬಾ ಹತಾಶನಾದನು.
ನಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು

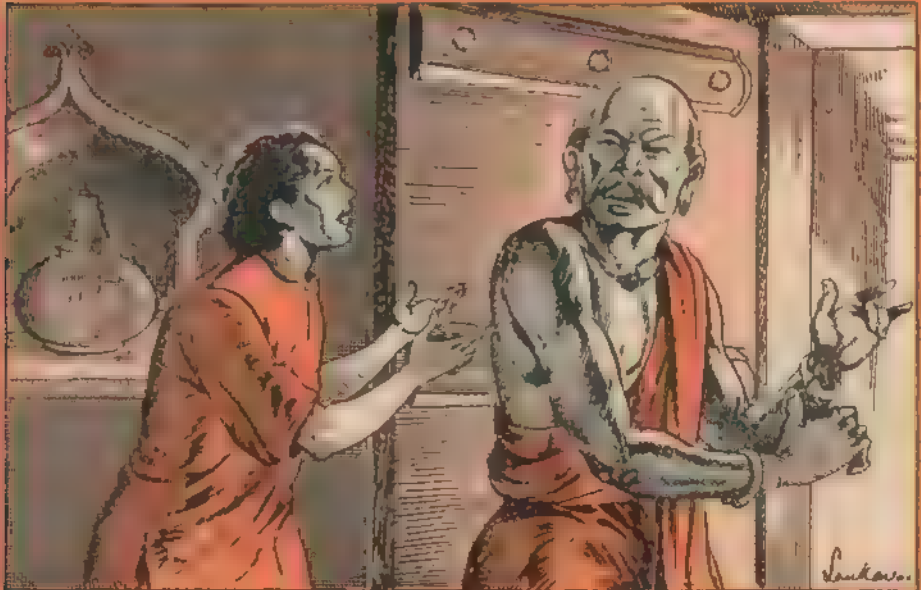
ಅವರಿನಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಗೋಪಿ
ಆಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿದನು. ಆದೊಂದು ಕಛೇರಿ. ತನ್ನ
ನಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವಂತೆ ಆತ್ಮಿವ
ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

“ಅದು ನಿನ್ನ ನಾಯಿಯೋ? ಐದು
ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು.
ನಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಡಲು ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ,
ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದವನನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಗಾಯಗೊಳಿ
ಸಿದುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ”
ಎಂದ ಅಧಿಕಾರಿ. ಬೇಸಗೆಯ ಉರಿಬಿಸಿಲು.
ಗೋಪಿ ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದುವನು ಒಂದು
ಲೋಟು ನೀರಾದರೂ ಕುಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೂ
ಅವನು ತನ್ನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಓಡೋಡಿ ಹೋಗಿ
ಶಿವಣ್ಣನ ಮನೆ ಸೇರಿ “ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನೀವೇ

ನನ್ನನ್ನು ಈ ಆವತ್ತಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇಕು”
ಎಂದು ಆರ್ತನಾದಮಾಡಿದ.

ಗೋಪಿ ಹಣದ ಚೀಲವನ್ನು ಕಳೆದಿರ
ಬೇಕೆಂದು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಶಿವಣ್ಣ ಗೋಪಿ
ಯನ್ನು ಕಪಿಪಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಗೋಪಿ
ವ್ಯಾಪಾರಿಯಿಂದ ಪಡೆದ ರಸೀತಿ ಕೊಡಲು
ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಿತು.
“ಹುಚ್ಚು ಮುಂಡೇದೇ. ಒಂದೇ ಗಾಬರಿ
ಪಡಿಸಿದೆಯಲ್ಲೋ” ಎಂದ ಶಿವಣ್ಣ.

“ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ನಾಯಿಯನ್ನು ಸರಕಾರ
ದವರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಐದು
ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಸಾಯಂಕಾಲ
ದೊಳಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದರೆ ನಾಯಿಯನ್ನು
ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಕೊಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ

ಬೆಲೆ ಐವತ್ತೇ ರೂಪಾಯಿಯೇ? ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ” ಎಂದರು.

“ಐವತ್ತು ಕೊಡಿ ಸಾಕು” ಎಂದ ಗೋಪಿ.

ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಎಣಿಸಿ ಗೋಪಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಗೋಪಿ ತೂಲುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಅಫಿಕಾರಿಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ನಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ನಾಯಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆಯಾಸದಿಂದ ಅವನು ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.

ಗೋಪಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದಾಗ ಅವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಕೊಂಚ ಕೂತ್ರಿಗೆಲ್ಲಾ ತನ್ನಿಂದ ತಪ್ಪೆವಡೆದ ಗಣ್ಯಮಹರ್ಸಿಯನ್ನು ಬಂದನು. ಆತನು ಗೋಪಿಯೊಂದಿಗೆ “ಈ ತಪ್ಪೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವಶದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರಿದೆಯಾ ಮಗು?” ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದರು.

“ಹೌದುರಾಯರೇ” ಎಂದ ಗೋಪಿ.

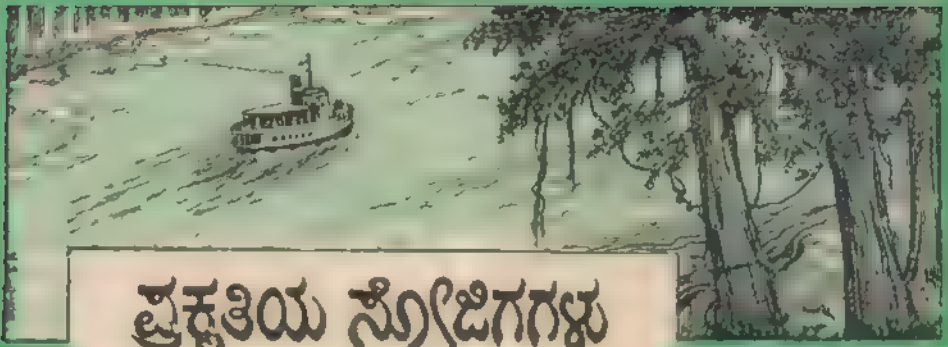
“ಇದರ ಖರೀದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೇ?” ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಿದರು. “ನಾನೇನೂ

ಅರಿಯೆ ಸ್ವಾಮಿ” ಗೋಪಿ ಹೇಳಿದ. “ಇದು ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ತಪ್ಪೆ. ಇದರ ಬೆಲೆ ಸಾವಿರದ್ದೆನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿರಬಹುದು. ಇಗೋ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಣ” ಎಂದು ಹಣದ ಪೈಲಿಯನ್ನು ಗೋಪಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಗೋಪಿಯ ಆದ್ಯಷ್ಟ ಬದಲಾಯಿತು. ಅವನು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಸಿರಿವಂತರ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದನು. ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. ಸಣ್ಣ ಮನೆಯೊಂದು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು.

ಅವನು ಸ್ವೇಮಿಸಿದ ಶಿವಣ್ಣನ ಮಗಳು ಸಾರ್ವತಿ ಗೋಪಿಯ ಕೂರತು ಬೇಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲನೆಂದು ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆತನೂ ಸಹ ಯಾವ ಆಭ್ಯಂತರವನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ವಿವಾಹ ವಾಯಿತು. ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಯ ನಾಯಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಲೀನಿಯಿಂದ ತಲೆಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಿತು.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ನೋಟಗಳು

ದಕ್ಷಿಣ ಆಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಎನೆಜಾನ್ ಎಂಬ ಒಂದು ನದಿಯಿದೆ. ಎನೆಜಾನಿನ ಉಪನದಿಯಾದ ಆರಾಗ್ವೆಯಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲನುಂದಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಬಹಳ ವೇಗವಲ್ಲ ನದಿ.

ಈಗ ಇದರ ಪ್ರವಾಹವು ಆತ್ಮಂತ ಬಿರುಸಾಗಿತ್ತು. ಕಡೆಗಳನ್ನು ಮರಗಳೊಂದಿಗೇ ಕೊರೆದು ಕೆಡವಿಕೊಂಡು ಒಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಬೋಟಿನ ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಸೋಡು ತಿದ್ದವರು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ “ಜಾಗ್ವಾರ್! ಜಾಗ್ವಾರ್!” ಎಂದು ಕೂಗುಹಾಕಿದರು. ಜಾಗ್ವಾರ್ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಜಾತಿ ಹುಲಿ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಮೆರಿಕಾದ ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಯೂ ಕ್ರೂರವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪ್ರಾಣಿ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ.

ಈ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಬೋಟಿನ ಕೆಳಗಡೆ ಇದ್ದವರುಕೂಡಾ ಮೇಲಕ್ಕೆಲಿ ಒಂದು ಸೋಡಿದರು. ಪ್ರವಾಹದೊಂದಿಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಕುದುರು

ದ್ವೀಪ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಘೋರ ಗಲಿಷ್ಟವು. ಒಂದು ಹುಲಿಯೂ ಇತ್ತು. ಆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಜಾಗ್ವಾರ್‌ಗಳು ಬಹಳ ರೀತಿಯಿಂದ ಭಯಂಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅದರ ಈ ಹುಲಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕರಿಯ ಮುಚ್ಚಿಗಳಲ್ಲೂ ಅದರ ಪಚ್ಚೆಯ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಬಿಡುಬಿಡಾಗಿದೆ. ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಬೆಕ್ಕಿನಂತಿದೆ. ಅದು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಘಡೆಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಪ್ರವಾಹಕ್ಕಿರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಬೋಟಿನವರ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದರ ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವರಾರು? ಪ್ರವಾಹವೇಗಕ್ಕೆ ಆ ಕುದುರು ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದುಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಜಾಗ್ವಾರ್ ನದಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುವುದೇ ಸರಿ....

ಬೋಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಜಾಗ್ವಾರ್ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು. ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಬೋಟಿನೊಳಗೆ ಹೋಗು

ವಜ್ರದಲ್ಲಿ, ಬೋಟು ಯಾವುದಕ್ಕೋ ಬಲವಾಗಿ ಫೀಕೊಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಓಲಾಡಿತು. ಮೇಲಿದ್ದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಮಾಲಿದರು. ಕೆಲವರು ಕೆಳಕ್ಕೂ ಬಿದ್ದರು. ಬೋಟು ನಿಂತು ಮೋಯಿತು. ಅದರ ಅಡಿಭಾಗವು ಯಾವುದಕ್ಕೋ ರಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಗುರ್ಗುಲಿಂಬ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಭಯೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಅಜೇಚೆಗೆ ಓಡುತ್ತ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ದೂಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು. ಕೆಲವರು ಕೆಳಕ್ಕೀದರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರೋ “ನಾವು ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ!” ಎಂದು ಕೂಗಿದರು. ನೀರು ಬೋಟಿನ ಮೇಲುಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಪ್ರಯಾಣಿಕರಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿ ಹೆಚ್ಚಾ

ಯಿತು. ಈ ಬೀಭತ್ಸದ ನಡುವೆ, ಕಾಪ್ಟನ್ ಮೆಗಾಥೋನ್ ಎಂಬ ಗೊಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂಗುತ್ತ, “ಪ್ರಯಾಣಿಕರೆ, ಹೆವರಬೇಡಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಗುರಾದ ನಾನೆಯೊಂದಿದೆ. ಕದರಿಂದ ನಾನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಮವಾಗಿ ದಂಚೆಗೆ ಮುಟ್ಟಬಹುದು. ಶಾಂತವಾಗಿರಿ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಸಾವಿಕರು ಹಗುರಾದ ನಾನೆಯನ್ನು ನೀರಿಗೆ ಇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಅಡಾವುಡಿ ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಸೊತ್ತಸೊದಲು ನಾಲ್ವರು ತಾಯಂದಿರೂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳೂ ಆ ನಾನೆಯಲ್ಲಿ ತೀರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ತರುವಾಯ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೋದರು. ಅನಂತರ ಗಂಡುಸರ ಸರದಿ ಬಂತು. ಆ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತುನಂದಿ ಇದ್ದರು. ಇಷ್ಟುನಂದಿ ಯನ್ನೂ ದಡಸೇರಿಸಲೆಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಮೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ದಂಚೆಯನ್ನು ಸೇರಿದಮೇಲೆ ಬೋಟಿನ ಕಾಪ್ಪನ್ನೂ ಸಾವಿಕರೂ ಈಚೆಗೆ ಬಂದರು.

ಎಲ್ಲರೂ ನದಿಯುಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತೆವು. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಅರಣ್ಯವಿದೆ. ಮರಗಳಿಂದ ಮಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಬೀಳುಗಳು ಇಳಿದಿದ್ದುವು. ನಮ್ಮಿದಿರನ್ನಲ್ಲಿ ನದಿಯುನಡುವೆ ಬೋಟಿನ ಮುಂದಿನಭಾಗವು ನೀರಿನಮೇಲಕ್ಕೆ ತುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಹಾಗಿದೆ. ನೀರಟಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ವೇಂದು ಮರದಕಾಂಡಕ್ಕೆ ರಾಚಿಕೊಂಡು

ಬೋಟು ತೂತುಬಿದ್ದು ಮುಳುಗಿತ್ತು. ಆದು ಸಾಂತವಾಗಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗುವಂತೆ ಆ ಮರವೇ ತಡೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು.

ನಾನೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ವೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿವೆ. ಅಂತ್ಯಕಾಣದ ದಟ್ಟವಿವಿಧ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಹೋಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಆಹಾರವೇನೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸಲು ಕಾಪ್ಪನ್,—"ಬೋಟಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಮಾನನ್ನು ತರಲು ನಾಳೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಬೋಟನ್ನು ಕೂಡಾ ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ತೂತನ್ನು ಮುಚ್ಚಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವು ಕೊನೆಮುಟ್ಟುವದು"

ಎಂದ. ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ನಂಬುಗೆ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯವುಂಟಾಯಿತು.

ನಾವು ನಮ್ಮ ಕತ್ತಿಗಳಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಮರಗಳನ್ನೂ ಫೆದ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕಡಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇರೆಯವರೆಗೆ ಚೆನ್ನುಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಅದರನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ಉರಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡೆವು. ಸುತ್ತೂ ಮರದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆವು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪೆಯಾದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ಮೈಯನ್ನೂ ಆ ಬಿಂಕಿಯ ಸಹಾಯದಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ರಾತ್ರಿಗೆ ಆಹಾರವೇನಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ಯೋಚಿಸುವಾಗಲೇ ತಾಳಲಾರದಷ್ಟು ಹಸಿ

ನೆ ಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸುತ್ತಲಿನ
ಅರಣ್ಯದೊಳಗಿಂದಾದರೋ ವಿಧವಿಧವಾದ
ಅರಚೂ ಕೂಗೂ ಕೇಳಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅಲ್ಲಿ
ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿರಬೇಕು. ಈ
ಎಲ್ಲಾ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು
ಹಕ್ಕಿಯ ಕೂಗು ಬಹು ಜೋರಾಗಿ ಕಿವಿಗೆ
ಮೊಡೆಯುವಹಾಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಈ
ಪ್ರಯಾಣಕರ ಬಿಡದಿಗೆ ಸಮಾಪದಲ್ಲೇ
ಹಾರುತ್ತ ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು ಆ ಹಕ್ಕಿ.

“ಈ ಕೂಗು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಗೊತ್ತಿದೆ.
ಅದು ಕಾಡುಕೋಳಿ” ಎಂದನು ಅಲ್ಲಿಂದ
ಪ್ರಯಾಣಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.

ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಆ ಹಕ್ಕಿಯೇ ಬಂದು
ಪ್ರಯಾಣಕರ ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು
ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಎರಗಿತು.

ಅದರ ಭಾರಕ್ಕೆ ಮರದಕೊಂಬೆ ಓಲಾ
ಡಿತು. ಅದು ಬಹಳ ಕೊಬ್ಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು.
ಒಳ್ಳೆಯ ಫಸ್ಟ್‌ಫಸ್ಟ್ ಹಕ್ಕಿ. ಅದರ ಗರಿಗಳು
ಗೋದಿಯವರ್ಗವಾಗಿದ್ದು ನಡುನಡುವೇ
ಬಿಳಿಯ ಚಹರೆಗಳಿದ್ದುವು.

“ಯಾರಹತ್ತಿರವಾದರೂ ಒಂದು ತುಪಾಕಿ
ಯಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದು ಈ ರಾತ್ರಿಗೆ
ನಾನೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನಬಹುದು!” ಎಂದನೊಬ್ಬ
ಮುದುಕ. ಅದರ ಯಾರಬಳಿಯೂ ತುಪಾಕಿ
ಯಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಮುಖಮುಖ ನೋಡುತ್ತ
ಎಲ್ಲರೂ ದಿಗಿಲಿನಿಂದಿದ್ದವು.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬುಸ್ಸೆಂಬ
ಶಬ್ದ ಕೇಳಿತು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಮರದಕೊಂಬೆ
ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಡವಿಕೋಳಿ ಅರಚಿ ಬಡಿದು
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು.
ಇದಿರುನೋಡದ ಈ ಘಟನೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಿಕ್ಕೇ
ಪ್ಪಿತರಾದೆವು. ನಡೆಮದೇನೆಂಬುದೇ ಯಾರಿಗೂ
ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಗುವಿನಶಬ್ದ ಕೇಳಿತು. ಎಲ್ಲರೂ
ಚಕಿತರಾಗಿ ನಗುವಿಂದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ನೋಡಿ
ದೆವು. ಒಂದು ಮರದಮೇಲಿನಿಂದ ಇಳಿಯು
ತ್ತಿರುವ ಇಂಡಿಯನ್‌ಜಾತಿಯ ಹುಡುಗ
ನೊಬ್ಬ ನಮಗೆ ಕಂಡುಬಂದ. ಅವನ ಕೈ
ಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳಿದ್ದುವು.

(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10

1958 ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಆಗಸ್ಟ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಒಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ನದಿಯವಾಟದರೆ ಮನೆಗೆ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಅಡವಿವಾಟದರೆ ಸೆರೆಗೆ

ಕಳಿಸಿದವರು: ಕೆ. ಯಂ. ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟ

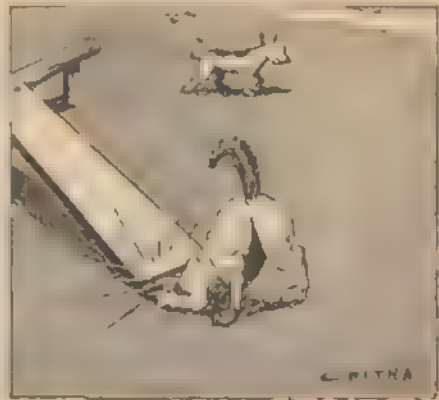
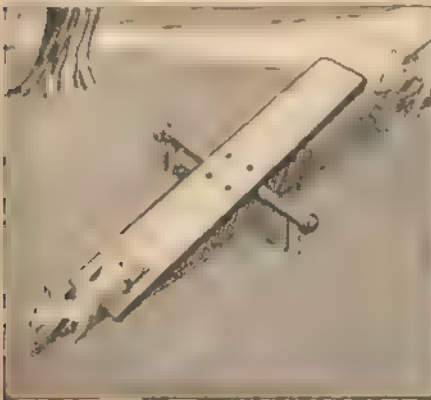
ನಂ ಕೆ. ಎಲ್. ಐ. ಭಟ್ಟ, ಸೇರಾಜೆ, ವಿಶ್ವಪ್ರಸಾದ್, ದ. ಕ.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10 -ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ಒಂದುದಿನ ವಾಸು ಮತ್ತು ಗೋರಿ ಸಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಹತ್ತಿರವಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಪೂಟ್ಟಿನವನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಾಯಿ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿತು. ವಾಸು ಗೋರಿಯವರು ಆ ನಾಯಿಯ ಒಡೆಯನಾದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. “ಸಾಫ್ಟ್‌ವೆಡ್‌ಲೆ ನಿನ್ನ ಟೈಗರ್‌ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ!” ಎಂದನವನು. ಇನ್ನರತ್ತಲೇ ಟೈಗರ್‌ನ ಆ ದೊಡ್ಡ ನಾಯಿಯ ಬಾಲ ಕಚ್ಚಿತು. ದೊಡ್ಡ ನಾಯಿ ಗೋರಿಯವರ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಪೂಟ್ಟಿನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಟೈಗರ್‌ನೊಡನೆ ಹಾರಿದಾಗ, ಟೈಗರ್‌ನ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದ ಹಲಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಹಿಡಿತು. ಆಗ ಹಲಗೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿ ಆ ದೊಡ್ಡ ನಾಯಿಯ ನೆತ್ತಿಗೆ ಬಿತ್ತು! ಮತ್ತೇನು? ದೊಡ್ಡ ನಾಯಿಯ ಗೋಣಿ ಗೋಣಿ!

ಬಿನ್ನಿಯವರ ರೇಟ್ಸ್‌ಮಾನ್

ನಿನ್ನೂ ಜರ್ಮನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಯಾಗಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಬಟ್ಟೆ!

“ಮೈತುವಾದ ಇಟ್ಟವಾರಾ ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬೆಚ್ಚಗೆ
ಹಾಯಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಕಂದಮ್ಮಗಳೇ!”

ಕಾಟ್ಸಮಾಲ್ ಕೊಳ್ಳುವುದು
ತುಂಬ ಆದಾಯಕರ, ಎಕೆಂದರೆ...

ಇದು ತಿರುಂಕೋಟೆ ದಿಗಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಲಾಂವ
 ಉತ್ತಮವಾದ ಉಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿ ಇವೆರಡೂ
 ವೈಶ್ಯಾಸಿಕ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಕಡಲಾಂವಾಗಿದೆ.
 ಇದು ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ದಾಳಿ ಲಭ್ಯವಿದ್ದು
 ಯಾವಾಗಲೂ ಮೃದುವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅದರ ವಿವರಣೆ ಕೆಳಕಂಡಂತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು
ವಿವರಿಸಿ, ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು
ಅರ್ಥಮಾಡುವುದು.

ಅದು ಸೋಮವಾರವೆಂದು ಅಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ
ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ದರೂ
ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕಾಲ್ಪವಾಸಿ ಕೃಷ್ಣವಿಠ್ಠಲವೆಂಬವರು
ಬಗೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇದೆ.

ಕಾಲ್ಪವಾಸನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಒಗಟು
ಬಹುದು. ಇದು ಅತಿಶಯವಲ್ಲವೆಂದು,
ಪ್ರಿಯವರಲ್ಲಿಯೂ, ಹೆಣ್ಣು ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳು
ಮಗ ಮಗಳು ಬಹಳವೆಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತರು

ಕಂಡ್ವಾಲ್ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಟಿ ಇಲ್ಲ!

ಎಶೇಷ ಬೆಚ್ಚಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಬಿನ್ನಿಯವರ
ಅಂಗೋಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ.

ಉಚಿತವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವ
ಸಮೂಹೀಯ ಫೋಲ್ಡರುಗಳಿಗೆ
ನಿಮ್ಮ ಕಾನ್ಸಿಡರೇಷನ್
ದೀವರೆದು ಕೇಳಿ.

೧ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲಾನ್, ಕಾಟನ್ ಅಂಡ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಎಲೆಂಟು. ಬೆಂಗಳೂರು ಕಂಪೆನಿ (ಮದರಾಸು) ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಇದನ್ನು ಓದಿ ನಿಮಗೆ ಅಶ್ವಯಾವಾಗಬಹುದು...

ರೋಡ್‌ಮನ್ ಜೊತೆಗೆ ನೀರೋನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಬೋಟಿಗೆ 27,000 ರೂಪಾಯಿ
ಗಳಷ್ಟು ಬೆಲೆಯುತ್ತಿತ್ತು! ಹಾರಾವ
ರೊಟ್ಟಿ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಗುಲಾಮನು ಅದನ್ನು
ಒಡೆದರೆ ಅದನಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಕಿಲೋ ಒಗು
ತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಅಂಥಾದ್ದೇ ಗಾಜಿನ
ಬೋಟಿಗಳನ್ನು ತಾಗ ಯಾವ
ನೋ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ
ರಿ ಅಥವಾ ರಿ ಅನ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡು
ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಅದರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರಾಜರ ಮೊಕ್ಕಸಗಳ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರಮಾಡಿದರೂ ಸಿಗ
ದಂತಹ ವಸ್ತುಗಳು ಕೂಡ ಇವೆ.

ಮೊಗಲ್ ಪಾದಶಹ ಬಾಬರನ ಮಗ ಹುಮಾಯೂನ್
ನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಕಠಿಣ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾ
ದನು. ಹೆತ್ತಿಮರೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ
ಅವನ ರೋಗವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು
ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಬಾಬರನು ಮಗ
ಮಲಿಗದ ಪಲ್ಲಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ
"ದೇವರೇ, ನನ್ನ ಮಗನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು
ಉಳಿಸಿ ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು
ಕೆಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.
ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಫಲಿತವಾಯಿತು.

ಇಂದು ಗಾಜಿನ ಬೋಟಿ ಬಹಳ ಅಗ್ಗವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು
ದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅರೋಗ್ಯ ಬಾಬಲ್
ಹುಮಾಯೂನ್‌ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಇಂದೂ ಒಂದು

L 379-50 KX

ಅಮೂಲ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪವಿದೆ. ವಾಸ್ತವ
ವಾಗಿಯೂ ಅರೋಗ್ಯವೆಂದರೆ

ಒಂದು ವರ ದಾನವೇ ಸರಿ. ಅದರ ಅರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಳೆಯುವ
ಸದಾ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಕೊಳೆಯುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗೆ
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇದೆ.

ಲೈವ್ ಬಾಯ್ ಸೋಪು ಈ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುತೆಗೆದು
ನಿಮ್ಮ ಅರೋಗ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ
ಲೈವ್ ಬಾಯ್ ಸೋಪಿನಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿರಿ.

ಹಿಂದುಸ್ತಾನ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಅಹಮದಾಬಾದ್, ಮರಾಠಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ಮೈಸೂರು.

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಎಂಬುದೇ ನೂತು!

ನಮ್ಮ ಮಧುರವಾದ ಅನಂದಕ್ಕೆ:
ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕನ್‌ಫೆಕ್ಷನರಿ ಕೋ., ಲಿ
ಚಿತ್ತೂರು (ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ)

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್
“ಡ್ರಮ್” ಕುಂಬಾ
ಇಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ
ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕಂಪೆನಿ ಯವರು ಮಿಠಾಯಿ
ಗಳನ್ನು ಬಲು ಜಿಂದವಾಗಿ ‘ಪ್ಯಾಕ್’
ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿ
ಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹು ರುಚಿ
ಯಾದ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಮಿಠಾಯಿಗಳೂ, ಟಾಫೀ
ಗಳೂ ಅಕರ್ಷಕವಾದ್ದೆಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಡಬ್ಬಿಟ್ಟು ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಎನ್ನಾಹಟ್ಟಿಸದೆ, ವಾಡಿಕೆ
ಯಾಗಿರುವ ಬೆಲೆಗೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ.

ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ
ಮುಖವಚ್ಛೇದಿಗಳು!

ದಿ ನೇಷನಲ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿ, ಮುಂಬಾಯಿ-2, ಮದರಾಸು 1

ಕಳಾತ್ಮಕವಾದ ಶುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸ, ಮನೋಹರ
ವಾದ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ ಅವಧಿಗೆ ಬಪ್ಪಿ
ಸುವುದು ಇವು ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ, ವರ್ತಕರಿಗೂ
ನಾವು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಗ್ಯಾರಂಟಿ.

★

ಇಂಗ್ಲೀಷು, ಹಿಂದೀ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ,
ಮರಾಠಿ, ಗುಜರಾತಿ, ಮಲೆಯಾಳ, ಒರಿಯಾ
ಈ ಒಂಬತ್ತು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು.

★

ದಿ ಬಿ. ಎನ್. ಕೆ. ಪ್ರೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ.

ಚಂದಮಾನು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ :: ಮದರಾಸು-26.

ಫೋನ್ : 88851-3 ಲೈಸುಗಳು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂಪನ ಅರ್ಜಿಗಳ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾಸ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ವೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3
ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಅಶೋಕಾ ಫ್ಲವರ್ ಆಫ್ ಹೆವೆನ್ ಟಾಲ್ಕಿಂ

ಪೌಡರ ಅಂಡ್ ಸ್ಕೋ

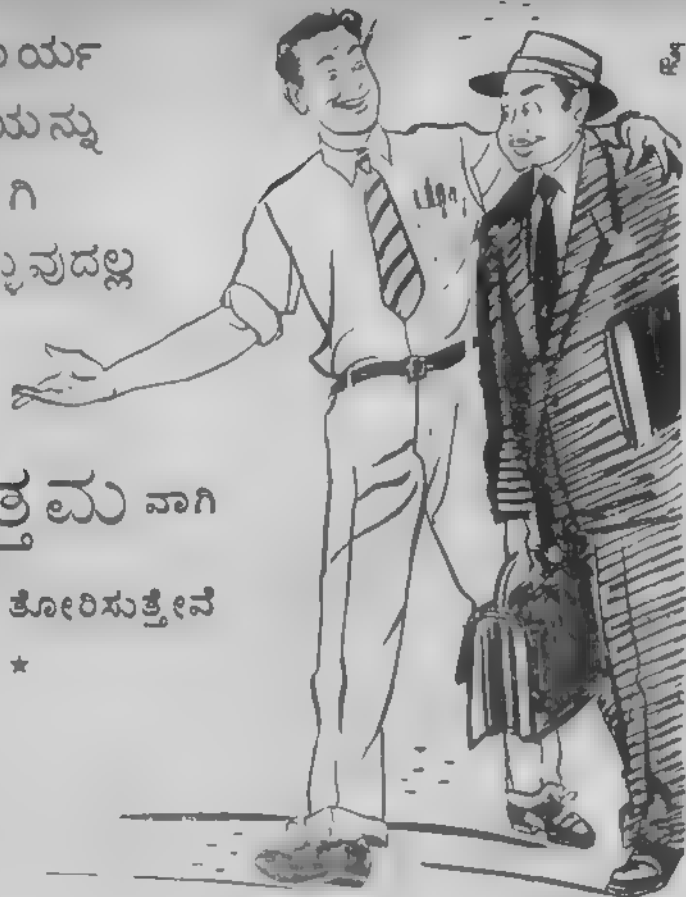

ಗಗನ ಶುಭಮದಂತಹ ಈ ಅಶೋಕಾ
ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ವಿಷಯ ಕೆಲವು
ರವರ ದೀರ್ಘ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ನಿಮಗೆ
ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ನವೀನವಾದ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿಂದ
ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ
ತಯಾರಾದವು. ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗದಿಂದ
ನಿಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವು ಮುಖನರ್ಚಿಸು ಇಮ್ಮಡಿ
ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ
ಇವುಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲರಿ.
ಇಂದೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ವಿಜಯಾ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್,
ಮದರಾಸು - 7.

ವಿಜೆಂಟರು: ಗುಡ್‌ವಿಲ್ ವಿಜನ್ಸೀಸ್, ಬೆಜವಾಡ.

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ
ಕುಶಲತೆಯನ್ನು
ಮೊದ್ದದಾಗಿ
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಾಗಿ

ಮಾಡಿಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ

★

ಪೋಸ್ಟರ್ಸ್
ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ಸ್
ಕಾರ್ಟನ್ಸ್
ಲೇಬಲ್ಸ್
ಬುಕ್‌ಬೈಂಡ್ಸ್
ಫೋಲ್ಡರ್ಸ್

ಅಫ್ ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಸರಿ

ಮೇಲ್ಕರದ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಗುರ್ತು

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರೊಸೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ. ಮದರಾಸು-26

ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯಗಳು:

ಕೆ. ವಿ. ಡಿ. ನಿವಾಸ್, (3 ನೇ ಫ್ಲೋರ್) ಮುಗ್ ಬಾಟ್ ಜೀದಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ-4
ಫೋನ್ : 75526

ಬೆಂಗಳೂರು: ಡಿ/11, 5 ಮೆಯಿನ್ ರೋಡ್, ಗಾಂಧಿನಗರ್, (ಫೋನ್ : 6206)

ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಬೂನೇ ಬೇಕು—
ಅದೆಂದರೆ ತಾತಾರವರ **501** ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನು

ತಾತಾರವರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ
ವಿಶೇಷ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಿರಿ! ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕುಚ್ಚಿವಾಗಿ, ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ
ಈ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ಎಂತಹ ನಾಜೂಳು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಒಗೆಯಬಹುದು. ಯಾವಾ
ಗಲೂ ತಾತಾರವರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ!

ಯೋಸ ಸಳರ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ
ಜೊರಳೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕೋದಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ
ಕಾಕಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ದಿ ಕಾಕಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಸೇಲ್ಸ್ ಆಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1.

ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಬಿಡುಗಡೆ!

ವಿಜಯಾ ರವರ:

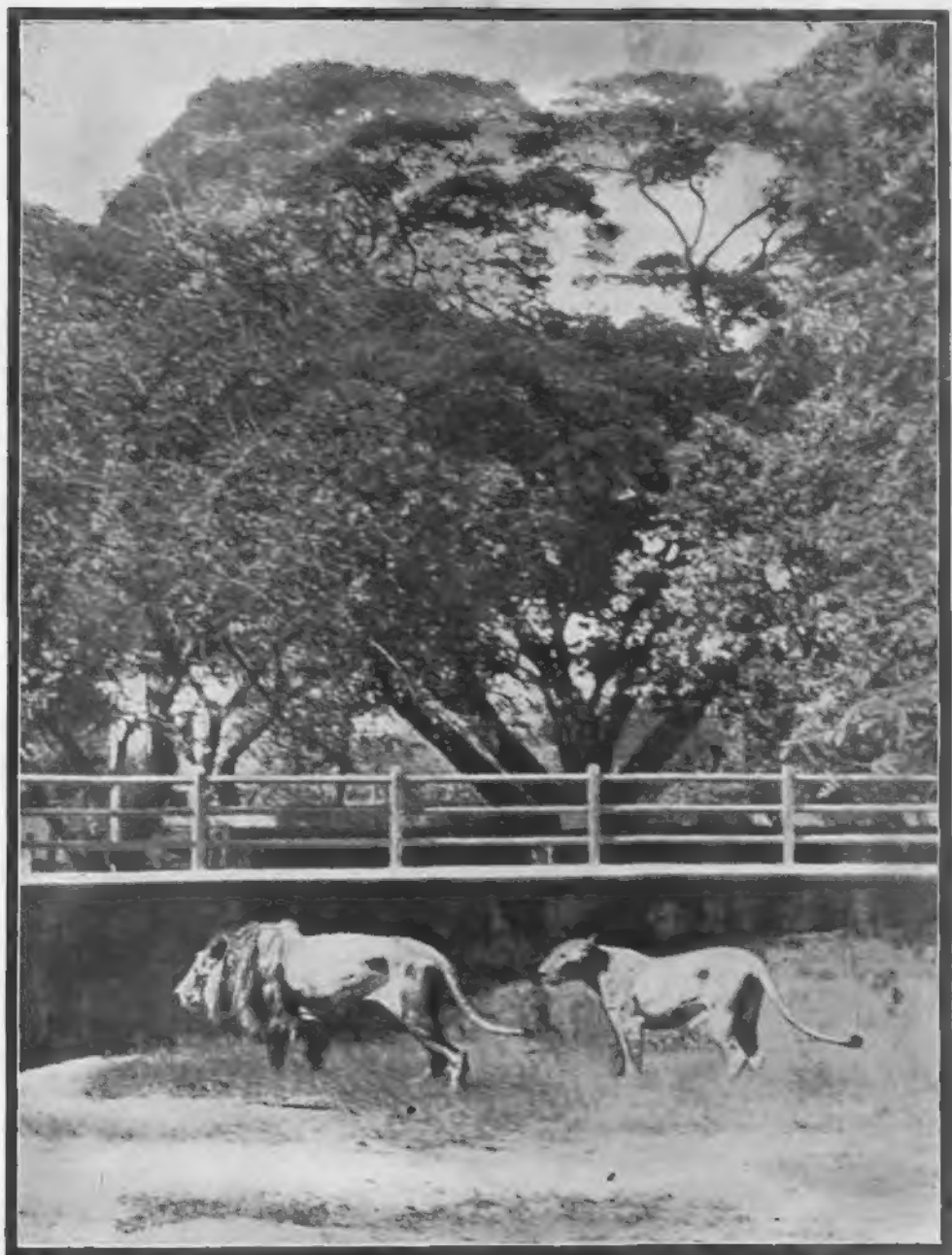
ಕಡನ್‌ವಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಂ

(ತಮಿಳು)

ನಿರ್ದೇಶನ : ಪ್ರಸಾದ್

ಸಿರ್ಮಾವೆರರು : ನಾಗರತ್ನ • ಚಕ್ರವಾಣಿ . . .

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶಿರ್ಷಿಕೆ

ಅಡವಿ ದಾಟಿದರೆ ಸರಗೆ

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಕೆ. ಯಂ. ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ಟ

